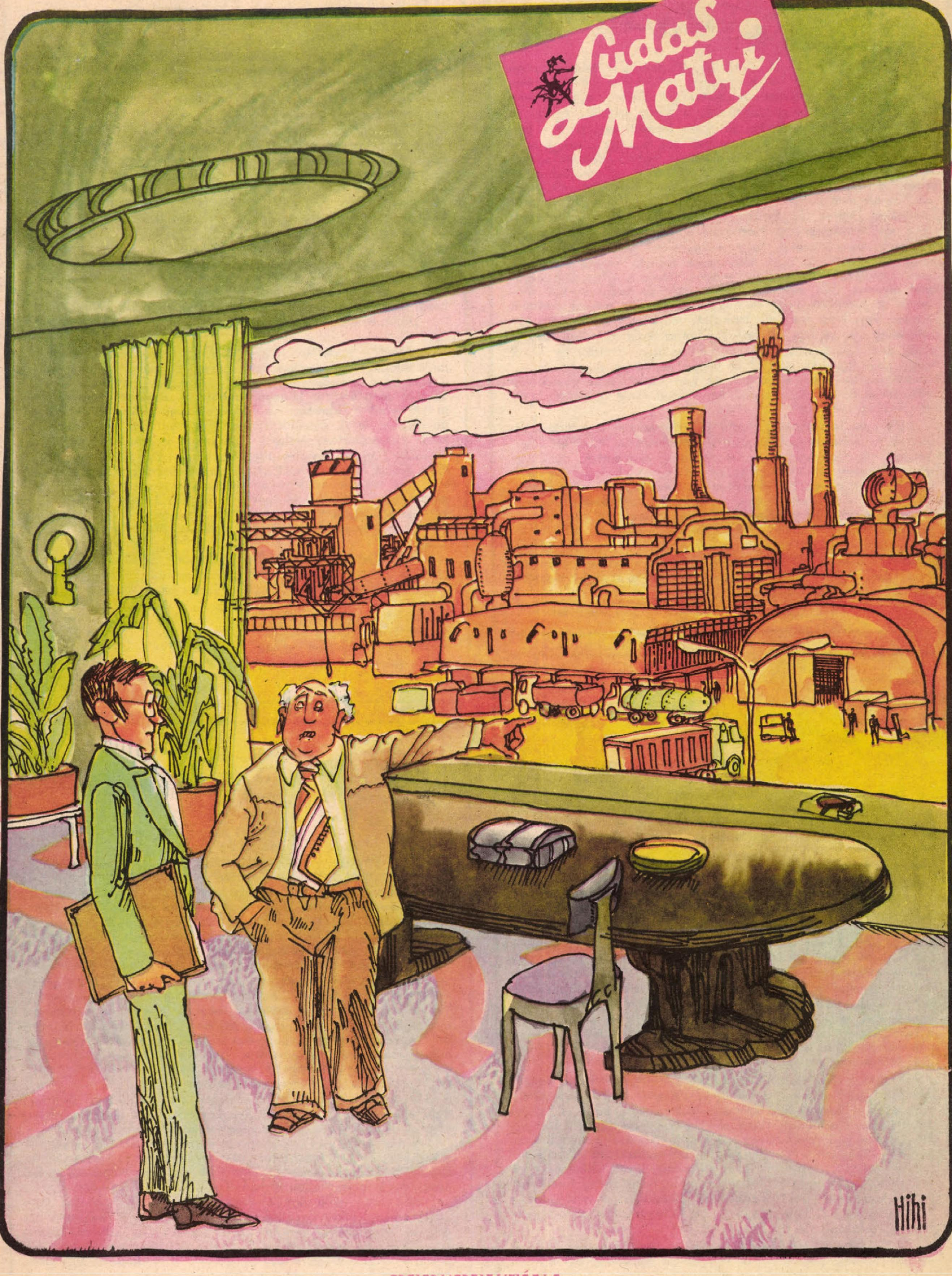
XXXVI. ÉVFOLYAM, 13. SZÁM **Ára: 2,80 Ft** 1980. MÁRCIUS 27.

Hegedűs István rajza

PERSPEKTÍVA

– Amit itt látsz, azt egyszer mind nektek kell nyereségessé tenni...

mondjuk a magunkét

Fantasztikus ötletem

A „Van egy fantasztikus ötlete?" című új tévéműsor felhívására közlöm, hogy van egy nagyon fantasztikus ötletem: viseljük el egymás ötleteit. És ne egyen meg bennünket a sárga irigység és mi se együk meg az ötletadót. Persze, azért szeretni se kell őt – akinek sok az ötlete, az nyughatatlan. Sőt, vannak olyanok is – ezt éppen 24 órával az említett műsor után hallottam ugyancsak a tévében, egy értekezletről közvetített felszólalásban –, hogy ha valamit elkezdünk, elhatározunk, máris kijelentik, hogy de hát ezt nem is így kellene csinálni, hanem úgy. Vagyis más ötletekkel jönnek. Ezt bírálta a felszólaló, aki történetesen a tévé egyik vezetője, épp ezért kissé elbizonytalanodtam: hát akkor legyenek-e ötleteink, vagy ne legyenek? Legyenek, természetesen legyenek, de csak tökéletesre formált és jólfésült ötleteink legyenek? Ne tagadjuk: vannak nálunk tényleg szép számmal olyanok, akik mindent jobban akarnak tudni és sok mindenre azt mondják, hogy de hát ezt nem is így kellene csinálni, hanem úgy. Nos, ha csak mondják, mondogatják és nem csinálják se így, se úgy, az baj. De hátha azért mondják utólag, hogy nem így, hanem úgy, mert előre nem avatták be őket? Vagy nem figyeltek oda – ki képes mindenre odafigyelni –, különösen, ha olyan burkoltan és bonyolultan ismertetnek egy elképzelést és annak hátterét, hogy sokan észre se veszik, hogy itt közöltek valamit?

De nem hiszem, hogy azon kellene vitázni, legyenek-e ötleteink és milyen mennyiségben és minőségben, mert mi ötletgazdag nép vagyunk, el is mondhatjuk ötleteinket, csak aztán ... Nemrég a rádióban hallottam egy szakembert, aki helytelenítette, hogy a árammérőket 15 évenként ki kell cserélni, pedig azok – szerinte – 25–30 évig is használhatók lennének. Ez ügyben már járt Ponciustól Pilátusig, mindenütt meghallgatták, mondtak is valamit rá, csak éppen határozott igent, vagy nemet nem mondtak. Úgy gondolom, nem ez az egyetlen példa, amely azt mutatja: mi olyan ötletgazdagok vagyunk, hogy még az ötletek burkolt és udvarias elhárításához is tele vagyunk jobbnál jobb ötletekkel!

Földi Iván

Oázis

Szép szokás, új szokás Veszprémben: a névadó ünnepségek után a szülők a kijelölt parkok valamelyikében elültetnek egy fát, s azt névvel is megjelölik. Együtt cseperedik fel aztán a két csemete, örömre, gondra.

Mert van gond a fákkal is. Suhángkorában kiszakítják, derekát megroppantják; élte pompájában fűrésszel, baltával törnek ellene. (Hasznos lenne azt is névvel megjelölni: ki törte ki a facsemetét, ki vágatta ki a viruló fát!)

Még több a gond a gyerekkel: bölcsőde kell neki, három év múlva óvoda. Ami jelenlegi óvodai helyzetünket illeti, hadd idézzek egy szerkesztőségünkhöz érkezett levélből:

„A március 13-i szám 6. oldalán található óvodai rajzon tíz gyerek látható. A vicc akkor lenne jobb, ha a valóságot ábrázolná, ugyanis a hazai óvodákban egy csoport létszáma – jó esetben – 30 gyerek. A külföldi tankönyvek szerinti ideális létszám 12, tehát a legideálisabb csak a Ludasnál található! Vegyük a viccet is komolyan! *Egy sértődött óvónő.*"

Lehetne három mondatban elintézni a levelet, valahogy így:

„Minden tiszteletreméltó igyekezet, erőfeszítés, áldozatvállalás ellenére csak ennyire futja anyagi erőinkből. Vegyük végre a valóságot is komolyan! *Egy sértődött glosszaíró.*"

De megsértődni könnyű, abban országosan nagyok vagyunk. Csak példaként: a kiskőrösi tanácsról írtam glosszát nemrég – és a sajóládi tanácstitkár sértődött meg tőle. Inkább megpróbálnék valami javaslattal előállni. Mondjuk: a névadón nem facsemetét ültetnek, hanem azt veszik szokásba, hogy valaki (tanács?, szülők?, Krőzus keresztpapa?) letétbe helyez egy takarékbetétkönyvet, akkora összeggel, amennyi elegendő egy új óvodai férőhelyhez, megtoldva egy új óvónő kiképzési költségeinek egytizenketted részével.

Ez képtelenség, tudom. És remélem, Sértődött Óvónéni is tudja.

Maradjon hát a faültetés. Mert nagy a fák hatalma, barátaim. Gondoljunk csak utána: három fa a sivatagban már oázis, de három vödör homok az erdő közepén még nem sivatag ...

Sürgősen abbahagyom, más se kellene nekem, mint hogy egy sértődött sivatag beírjon a szerkesztőségbe. S én a buta fejemmel még azt sem tudom, hogy a külföldi könyvek szerint valójában hány fa is kell egy oázishoz ...

Radványi Barna

Miénk a sajt

Reklámozzák a sajtot. Hogy egészséges. Hogy jó. Hogy nem ráz. Hogy teljes siker. Hogy ma sajtvacsora. Satöbbi. Sőt: sajtöbbi.

Ehhez képest itt van például a teasajt. Hogy egy sajt mitől teasajt, azt én meg nem mondhatom, de ha létezhet tearózsa, ám legyen, létezzék teasajt is. Emez még mindig jobb, mint – teszem azt – a csokoládéízű sajt, melyet még a legnyalánkabb kisded is odaadón köpköd ki, lévén az ízlése legföljebb csak kevéssé fejlett, de nem rossz.

Szóval igen, a teasajt. Egy újszülöttnek minden teasajt új. Csakhogy én, fájdalom, nem vagyok egészen újszülött, s még élénken emlékezetemben él az a 20–25 évvel ezelőtti teasajt, mely jó volt, ízletes volt, zsírdús volt, meg minden. Ez a mostani viszont olyan, mintha a „Takarékosság" Cipőipari Ktsz egy heveny rohamában elhatározta volna, hogy további takarékosságnak végette a jövőben ez lesz az új hazai cipőtalp-szabvány. (Ahogy nézem, ettől sem vagyunk túl messze.) Nos, ami engem illet, meg nem fejthetem, miért szűnt meg annak idején a teasajt, s azt sem, hogy ha már újabban megélemedett haló tejporaiból, vajon mitől szikkadtak ki a a nedvei szegénykémnek. Alkalmasint elkallódott a régi recept.

A régi, a még ehető teasajt korában volt egy Rábagyöngye névre hallgató sajtunk is, melyhez fogható kitűnő sajt kevés szaladgált a kamrából a szobába, bizonyítván, hogy mi is tudunk pompás erjesztett sajtokat készíteni, nemcsak a franciák. Nos, ennek gyártása szintén megszűnt, akárcsak istenben boldogult fadobozos camembert-ünké. De amiképpen a camembert – oppardon: Bakony – is föltámadt (igaz, camembert-ek tekintetében továbbra is Párizs marad a Bakonyom), s amiképpen a teasajt is újfent divatba jött (legalábbis a neve), azonképpen remélhető, hogy egy napon a Rábagyöngye is újra megjelenik a piacon.

Előre sejtem: nedv nélkül, íz nélkül, rágós pépként. Ami – reklám ide vagy oda – nekem egy lyukas ementált nem ér.

Timár György

„Praktikus"

Elképedve nézegetem egy amerikai hírmagazinban az új háztartási gép ismertetését. A kis gép – mint a lap írja – időt, fáradságot takarít meg. Hogy mire való ez a masina? A csodálatos szerkezet évszázadok, sőt évezredek rabszolgamunkájától szabadítja meg a szakácsokat, a háziasszonyokat: összekeveri öt másodperc alatt a rántottának szánt tojás fehérjét és sárgáját – magában a tojás héjában! (Primitív országokban a tojásokat tálba ütik és villával akár tíz másodpercekig is keverik.)

Ennek kapcsán eszembe jutott néhány más, hasonlóan „praktikus" háztartási gép is. Első helyen az elektromos konzervnyitót említeném. Ha holland barátaim valakinek értelmetlen, pazarló fogyasztási szokásait akarták jellemezni, akkor azt mondták: és képzeld, még elektromos konzervnyitója is van neki! Őszintén bevallom, hogy csak az ő alig burkoltan gúnyos megjegyzéseiknek köszönhetem, hogy nem vettem akkoriban elektromos szeletelőgépet és elektromos kést (az idő tájt e „fontos" eszközöket itthon még nem lehetett kapni).

És mi a helyzet ma? Hál'istennek, ma már nálunk is kapható elektromos szeletelőgép, sok konyhát díszít, és talán időnként be is kapcsolják kenyér vagy felvágott felaprításához.

A napokban egy világ omlott össze bennem. Az egyik kirakatból gúnyosan vigyorgott rám egy elektromos konzervnyitó. Csak 150 forintba kerül, csehszlovák gyártmányú, tehát még csak nem is a fogyasztói társadalom ármányáról van szó.

Ezek után csak egy kérésem, könyörgésem van: ha egy agilis külkereskedő vagy egy élelmes kisiparos is felfedezi az általam látott gépet, meg ne vegye, el ne kezdje gyártani! Hadd maradjon meg ősi magyar virtusnak a kézi rántottakészítés. Ha pedig valakinek mégis kedve támad erre a blődlire, az legalább kemény valutával fizessen érte.

Zádor Erika

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Párizsból érkezett:

A gyerekek arról beszélgetnek, ki mit kapott a születésnapjára.

— Engem mindig megver az apám a születésnapomon! — mondja a kis Maurice.

— Miért?

— Azért, mert miattam kellett megnősülnie.

*

Londonból érkezett:

Mr. Smithnek eltörött a töltőtolla és a szivarzsebében egy piros folt keletkezett. Felesége elviszi az inget a tisztítóba. Az átvevő sokáig nézegeti a foltot, végül így szól:

— Nem rossz lövés, asszonyom!

RHODESIÁBÓL ZIMBABWE LETT

BALATONI TÖMEGTERELÉS

Hamarosan beindul a balatoni szezon, ezért a Balatoni Tömegterelő Bizottság ülésének szünetében tollam elé kértem a bizottság szóbeli illetékesét.

— Mi lesz a Balatonnal, ha idén nyáron is lesznek hétvégék, és hétszázezer ember megy majd egyszerre oda? — kérdeztem.

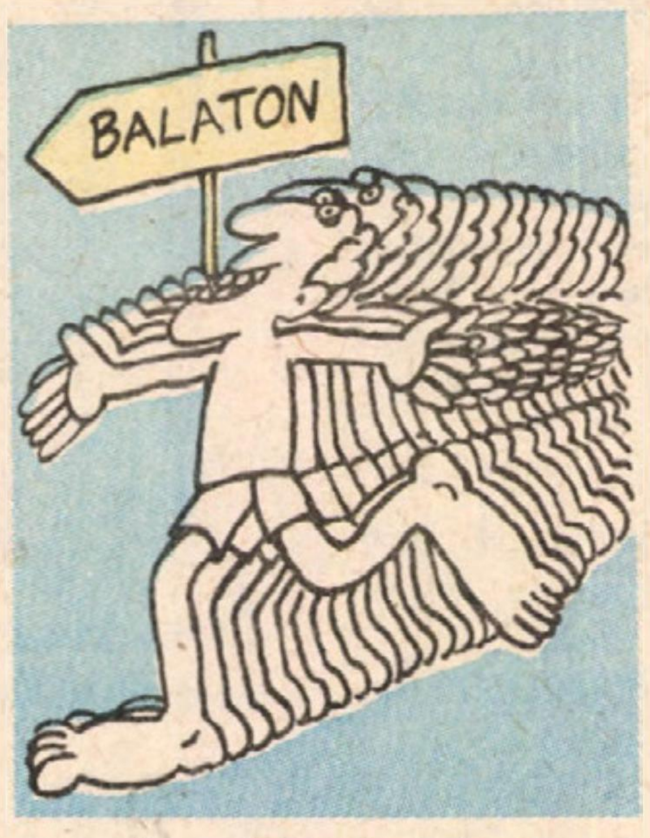
— Bizony, nagy baj lesz, mert a nyaralók nem akarják megérteni, hogy mi csak az ezredfordulóra számítottunk 700 ezer emberre a balatoni hétvégeken! — mondta a szóbeli illetékes a számok nyelvén.

— Igen, manapság elég értetlenek az emberek, mindenki egyszerre akar hétvégére menni — adtam igazat neki, hogy a bizalmas tervek közé férkőzhessek. — Mégis, mit lehetne tenni?

— Ez igen bonyolult kérdés, mert a Balaton területe a jóváhagyások után jelenleg csak 53 ezer hektár, ezért a 700 ezer hétvégezőt számítva, egy emberre 0,075 hektár, azaz 7,5 ár, pontosabban 3 ezer méter, illetve 394 négyszögöl, vagyis kereken 246 láb jut a Balatonnál. Na már most, a hozzánk látogató külföldieket is beleértve, egy embernek általában két lába van, így a kutyákat nem számítva, egy emberre 123 láb jut a magyar tengernél, ami a nemzetközi összehasonlításokat tekintve igen szép eredmény!

— De kérem, az ilyenfajta számítás a jelentések megszépítéséhez vezethet! — figyelmeztettem.

— Várjon, most jön a csúnyábbik része! — védte a bizottság jelentéseit a szóbeli referens. — Egy 123 lábú embernek sokféle szükséglete lehet a Balaton mellett! Arról nem is beszélve, hogy a 700 ezer víkendezőt tekintve ez 86,1 millió lábat jelent, ami már igazán sok a Balatonba. Csakhogy az ezredfordulóra 1 millió hétvégezőt várunk, így ez akkor már 123 millió láb lesz, és ha ennyi lába lett volna Napóleonnak Waterloo-nál, akkor nem került volna Szent Ilonára, de nem is ez a baj, mert képzelje csak el, hogy ez a 123 millió láb nem mos lábat és úgy megy be a Balatonba!

— Szegény Balaton! — próbáltam magam elé képzelni 123 millió lábat.

— Na már most — számolt tovább a számok bűvöletében élő —, egy négykerekű személygépkocsiban általában nyolc láb utazik a Balatonra, vagyis ezek szerint az ezredfordulóra, a három- és a hatkerekű kocsikat nem számítva, 15 362 500 ember 61 450 000 keréken érkezik majd a Balatonhoz, ami jelenleg még több, mint az ország lakossága és az autóalkatrész üzletek kerékállománya. Érti?!

— Nem. Azt hiszem, nekem egy kerékkel kevesebb van a fejemben.

— Na, nem baj! Ugyanis, ha minden víkendező egy kerékkel kevesebbel érkezne a Balatonhoz, akkor csak 7 681 250 félkerekű ember jönne oda. Egy félkerekű ember pedig nem olyan igényes, mint egy egészkerekű, mert nem fújja fel úgy az ellátási zavarokat, és ez további közigazgatási fejtegetésekre jogosít.

— Igen?!...

— Igen, mert ha egy százfős tömeg balatoni tereléséhez egy terelőpulit veszünk figyelembe, akkor 1 536 250 terelőpulira van szükségünk. Ám a félkerekű emberek terelése esetén ez a szám csak 768 125 terelőpuli. Na már most, ha egy törzskönyvezet terelőpuli népgazdasági értéke ezer forint, a Balaton védelméhez az ezredfordulóig szükséges összeg viszont 38 milliárd forint, akkor a félkerekű emberek tereléséhez elég lenne a 38 milliárd fele, azaz 19 milliárd forint, amiből 19 millió terelőpulit vásárolhatnánk. De ha a félkerekű emberek tereléséhez csak 768 125 terelőpulira van szükségünk, akkor 18 231 875 terelőpulit exportálhatunk, ami 18,2 milliárd forint tiszta bevételt jelentene a Balaton számára. Ez pedig a hivatalos árfolyam szerint kábé 911 593 dollár, amiből egy osztrák cég két hónap alatt felépíthetne a Balaton déli oldalán egy másik, vadonatúj Balatont! Érti?!

— Őszintén szólva, nem tudtam, hogy ilyen bonyolult a Balaton mai helyzete! Nincs valami egyszerűbb megoldás?

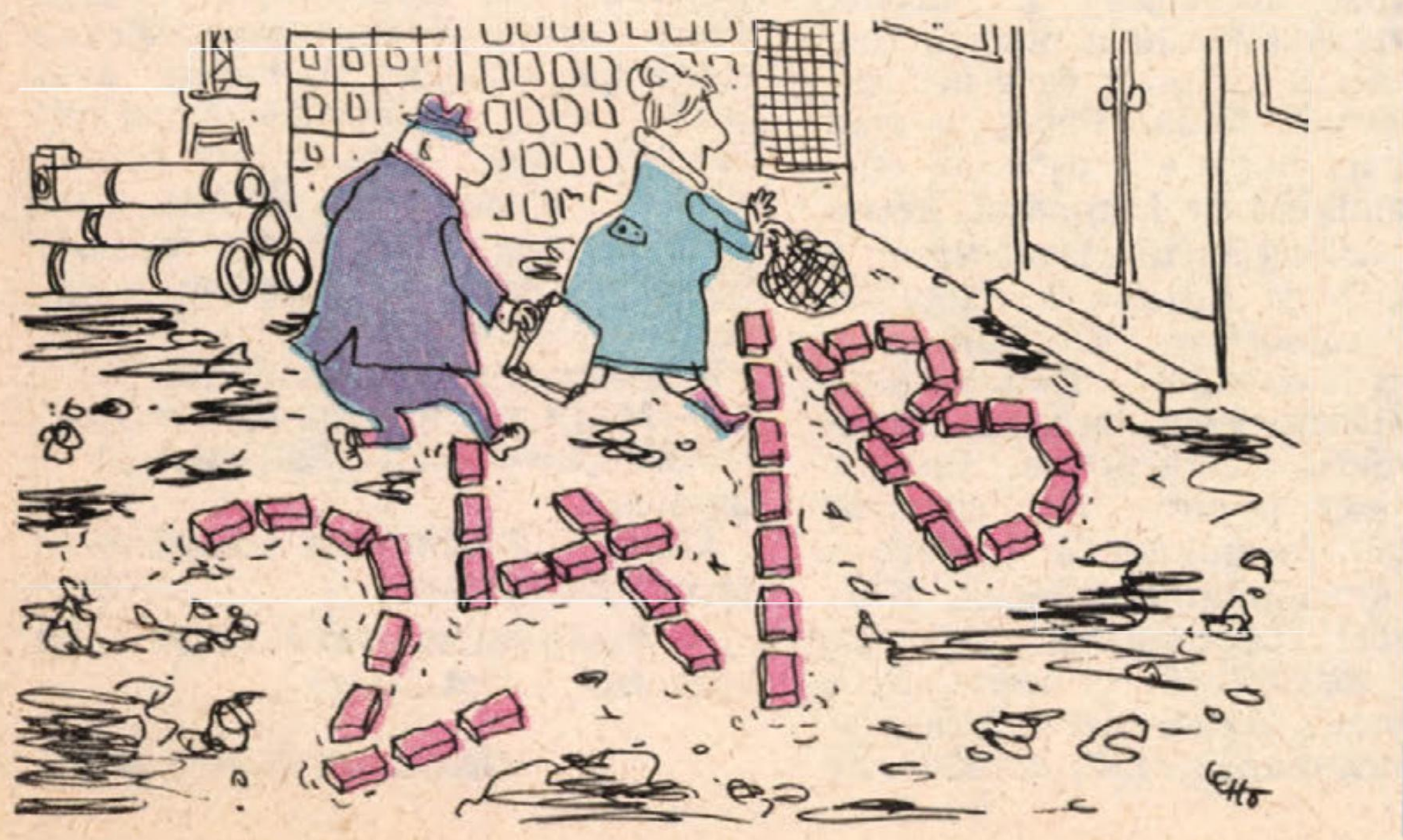
— Ha az illetékesek nem fogadják el ezt a logikus közgazdasági okfejtést, akkor már csak egy megoldás marad!

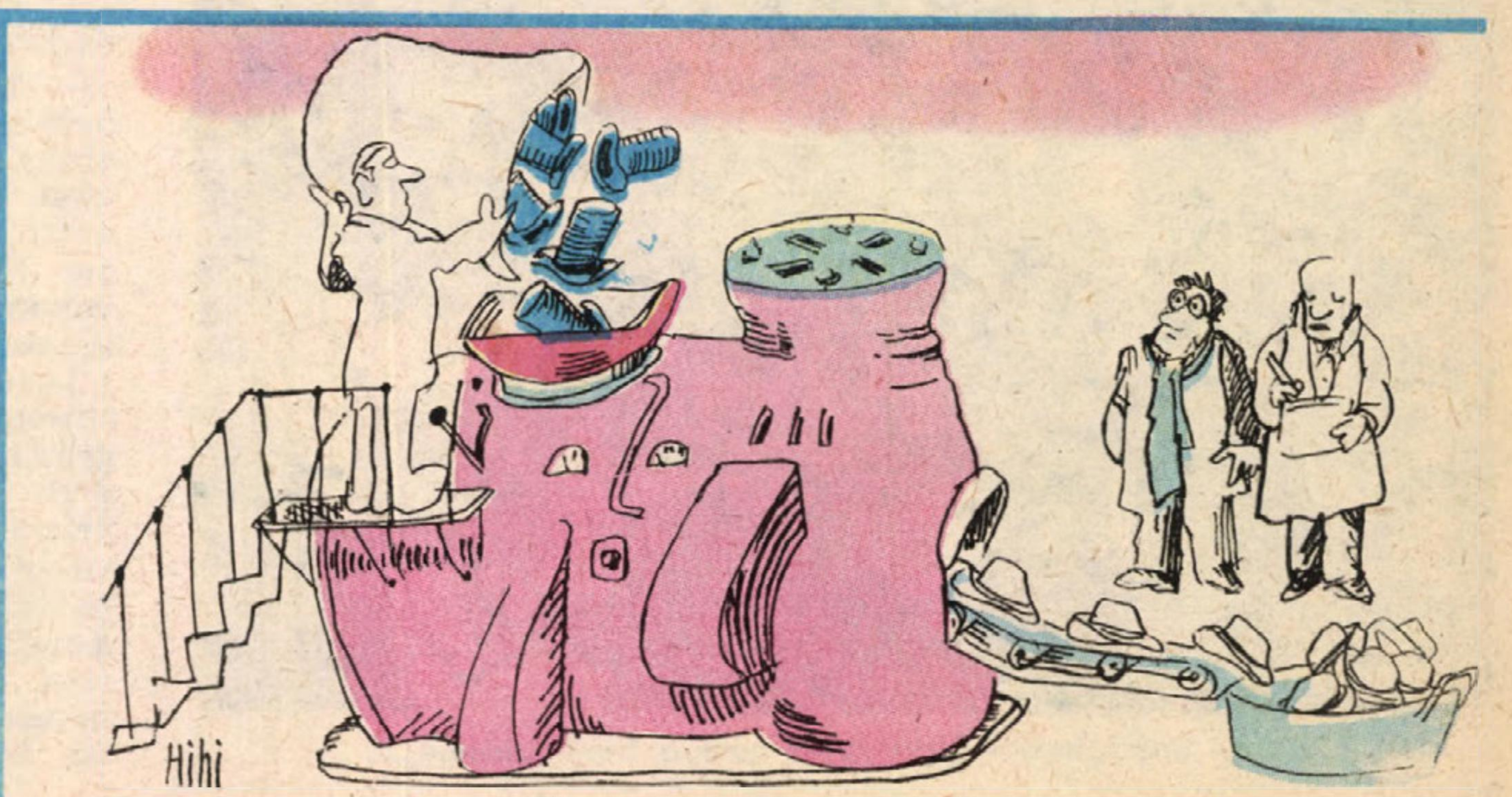
— És mi az?

— Az, hogy az ezredfordulóig visszaállítjuk eredeti funkciójába a Pontusi-tengert, vagyis elárasztjuk Magyarországot a Pannón-tóval, és akkor az egész ország gond nélkül lubickolhat a Balatonban! — ment vissza ezzel a gondolattal a szóbeli illetékes a BTB ülésének második felvonására.

Tormai László

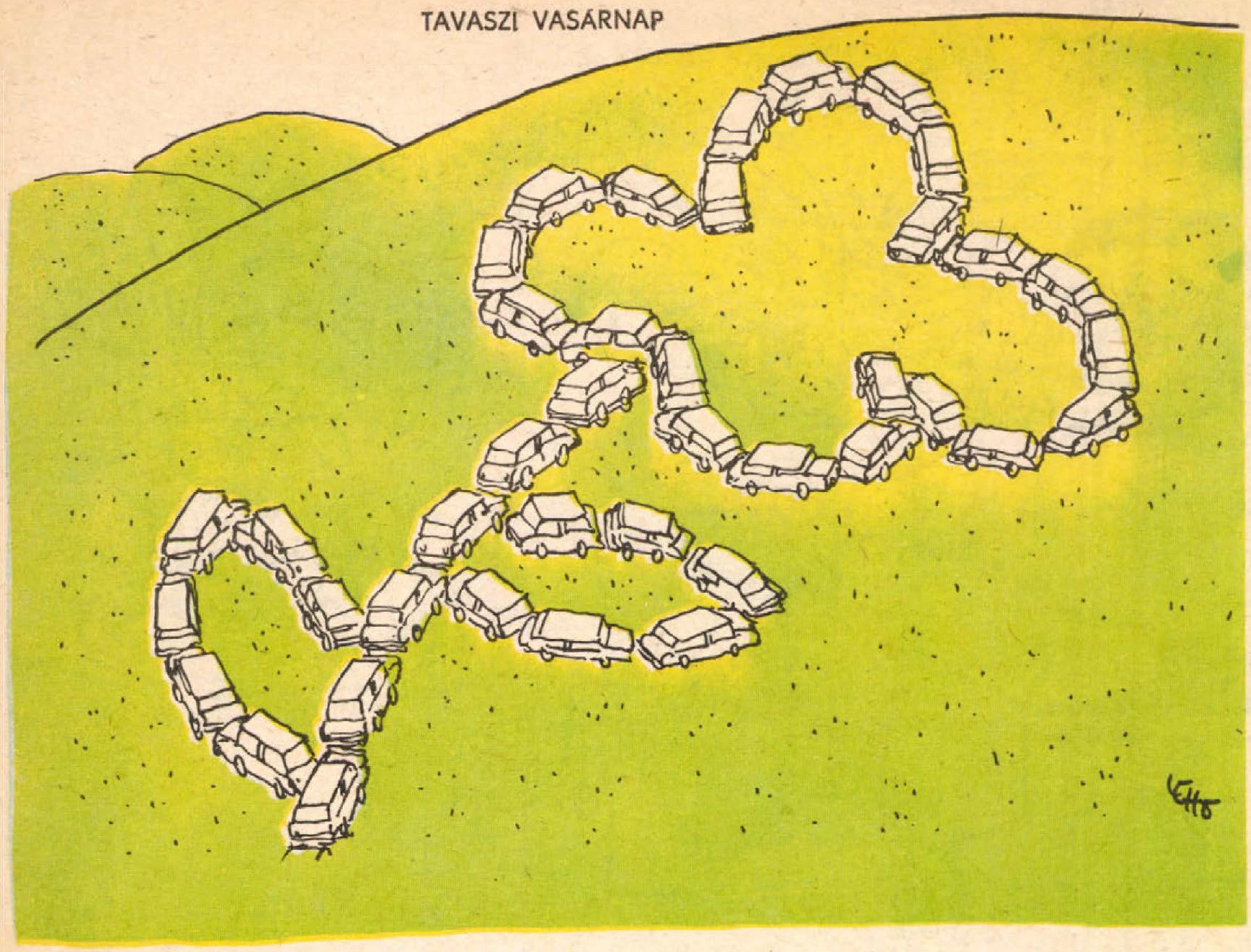
ÚJ LAKÓTELEP

– Hol szereztétek a licencét?

TAVASZI VASÁRNAP

KONDICIÓTORNA

TRIBÜN

*R*émes, hogy milyen szegényes a menedzserek szókincse — panaszkodik a profi labdarúgó a barátjának. — Én például bármit kérek a főnökömtől, a válasz mindig ugyanaz a szó. És tudod, hogy melyik az a szó?

— Nem.

— Stimmel.

Helenio Herrera, az olasz futball egykori mágusa, visszatér az edzői kispadra.

— Úgy látom — számol be első tapasztalatairól —, hogy a játékosok nem sokat változtak a távollétem alatt. Ma sem szeretik a hosszadalmas taktikai megbeszéléseket. Tudják kérem, ha valamelyikük az óráját nézi, mialatt én beszélek, az még nem zavar. De, ha közben a füléhez is emeli, hogy jár-e... az már egy kicsit bosszantó.

*N*em lehet azt mondani, hogy a göteborgi nemzetközi birkózóverseny szurkolói tülekedtek volna a jegyekért.

— Nos, milyen volt a látogatottság? — kérdezte a sportcsarnok igazgatója a pénztárosnőt.

— Hát kérem — volt a válasz —, tegnap és tegnapelőtt egy lélek sem jött. Mára viszont határozottan csappant valamit az érdeklődés.

Az edző elméleti előadást tart és észreveszi, hogy az egyik játékos elmélázik.

— Jordan, miért nem figyel — förmed rá.

— Figyelek, uram — rezzen fel a játékos.

— Igen? Akkor ismételje meg, mit mondtam utoljára.

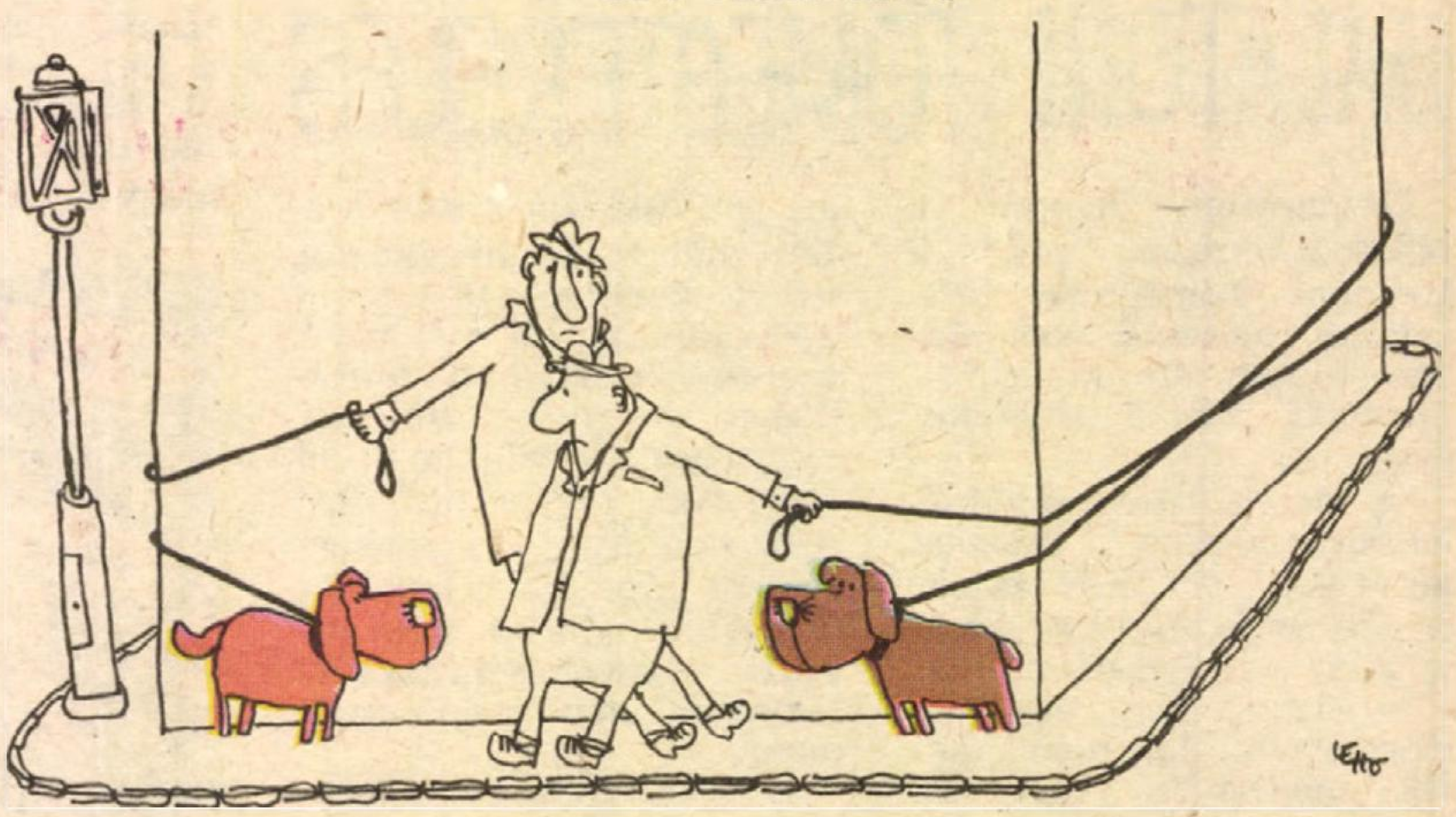
— Készséggel, uram. Jordan, miért nem figyel?

(p. p.)

– Rossz helyre fúrtunk, ez nem a bank pincéje...

ESTI BESZÉLGETÉS

ALKU

— Szép az élet. Igazam van, fiatalember? — köszönt rám derűsen a körúton régi kedves ismerősöm, özvegy Frejmovics Rezsőné. Hófehér haj, pirospozsgás arc. Huncutul csillogó kék szemek nevettek rám.

— Örülök, hogy ilyen jó kedve van, Frejmovics néni. Mivel tölti mostanában a napjait? — érdeklődtem.

— Alkuszom — mondta büszkén.

— Hol alkuszik, miért alkuszik, és kivel alkuszik?

— Tudja, manapság a fiatalok nem tudnak alkudni a piacon. Habozás nélkül kifizetik az első árat, amit kérnek tőlük. Pedig a piac azért piac, hogy alkudjon az ember. Fiatalasszony koromban képes voltam órákig tartó csatát vívni a kofával, hogy adja a karfiolt tíz fillérrel olcsóbban. Elvállaltam a közelben tizenkét fiatalasszony gyámolítását. Reggelenként kimegyek velük a csarnokba. Leírják nekem egy papírra, mit akarnak vásárolni, megállnak a háttérben és akkor én munkába lépek. Mindenekelőtt becsmérelni kell az árut, a legszebbről is leszedem a keresztvizet. Aztán jön a kifárasztás. Addig magyarázok, beszélek az eladónak, míg a végén elgyengülten rám hagyja az árat.

— S mi haszna magának mindebből Frejmovics néni?

— A lealkudott összeg tíz százaléka az enyém. Szépen keresek. Most vettem magamnak egy új flanell ruhát. Ezekkel a bevásárlásokkal eltelik a délelőttöm.

— És mit csinál délután?

— A mai fiatal nők nemcsak vásárolni, de eladni sem tudnak. Ezért délutánonként besegítek az eladóknak, hogy a vacak árut is rábeszéljük a vevőkre. Azzal kell kezdeni, hogy égre-földre dicsérjük a portékát. Az eladott áruk után is megkapom a tíz százalékot. Így aztán eléldegélek valahogy.

Újságárus fiú lépett mellénk:

— Megjelent az Esti Hírlap! Legfrissebb hírekkel az Esti Hírlap! — harsogta.

Özvegy Frejmovics Rezsőné a tárcájába nyúlt:

— Fiatalember, vevő vagyok. De adja egy forint tízért...

Galambos Szilveszter

BÚCSÚZUNK FÖLDES GYÖRGYTŐL

Hetvenöt éves korában elhunyt Földes György, aki 1953-tól 1976-ig lapunk főszerkesztő-helyettese és haláláig a Ludas Magazin főszerkesztője volt. Még az utolsó hetekben is, kórházban fekve, fájdalmaktól gyötörve szerkesztette a Ludas Magazint, mert minden orvosságnál többet ért az, hogy dolgozott, dolgozhatott. Akkor elfelejtette, hogy beteg és elfelejtette szenvedéseit.

Gyuri bácsi – mindenki így nevezte őt a sajtóban – nemcsak kitűnő újságíró volt, hanem szenvedélyes pedagógus is. A magyar sajtó nagyon sok kiemelkedő személyisége Gyuri bácsi tanítványa volt, aki arra oktatta a tanítványait, hogy mindig lelkiismeretesen, becsülettel, kommunista elkötelezettséggel dolgozzanak, írjanak, alkossanak, 1951-től 1953-ig tanított az Újságíró Iskolán és az egyetemen, de tanított akkor is, amikor már nem volt tanár, hanem a Ludas Matyi főszerkesztő-helyettese. Tanítványainak sorsát, életük alakulását figyelemmel kísérte és ha tehette, segített mindenkinek.

Földes György a pártos újságírók közé tartozott. Szatirikus írásaival harcolt közéletünk tisztaságáért, a közöny ellen és mindig azt mondta és azt írta, hogy nincs apró ügy, ha emberekről van szó. Egy-egy cikke megjelenése után rengeteg levelet kapott az olvasóktól és ezekből a levelekből újabb cikkek születtek. Az olvasók szerették az írásait, mert megérezték, hogy Földes György törődik velük, megérti őket, együtt érez velük. A megszállott igazságkeresők közé tartozott, azok közé, akiket nem csüggesztenek a kudarcok és akik hisznek abban, hogy az emberek jók. Ezt írásaival, három könyvével és az egész életével bizonyította.

Államunk megbecsülte munkásságát. Háromszor kapta meg a Munka Érdemrend arany fokozatát, nyugdíjba vonulása alkalmából a Szocialista Magyarországért Érdemrendet. Újságírói munkásságát Rózsa Ferenc díjjal jutalmazták.

Földes Györgytől – Gyuri bácsitól – megrendülten búcsúzunk. Életművét példának tekintjük, emlékét megőrizzük.

LAKÁSFILM

Filmforgatás színhelye: Külső Ferenc-Józsefvárosi üzletlakás, amelyben egy, a társadalom perifériájára szorult, elesett (lehetőleg cigány-) család tengeti önhibáján kívül sivár életét, 12,67 század gyerekkel. Ezenkívül agyérelmeszesedéses nagyszülők is tengenek kellő számban. Az egyik nagymama éppen most szökött meg hetedszer a kiskorúak büntetőintézetéből, hogy meglátogassa a kényszerelvonó kúrára induló nagypapát. További személyek: 1 ágy a hozzátartozó négy ágyrajáróval, akik közül 3 most ágyon kívül van.

9. LEÁNY: Itt nem lehet rendesen közművelődni! Egyszerűen képtelen vagyok végigolvasni Spinozát ebben a rumliban!

SPINOZA: Ausgetippelt engem olvasol, gyermekem, ebben a hátrányos helyzetben?

9. LEÁNY: Csak olvasnám, de mindig félbeszakítanak.

SPINOZA: Ki és mivel?

9. LEÁNY: Apám és baltával. Nem állhatja a vén lumpenproli, hogy megvalósítom önmagamat.

APA: Folyton valósít, ahelyett, hogy sört hozna nekem a sarki közértből! Iszonyúan szomjas vagyok... *(megissza a tegnapi lábvizét)* Micsoda egy cafka! *(összeveri a lányt a Spinoza kötet külső borítójával)*

NARRÁTOR: (gitárkísérettel felolvassa a Központi Statisztikai Hivatal 987 oldalas reprezentatív felmérését a lakáshelyzetről. Ezalatt a kamera rákózelít a családra. Már mindenki alszik. Mi is.)

JEGES SZÉL: (végigsüvít a külvárosi utcán. Az üzletlakásba beesik az eső és a tömbmegbízott)

TÖMBMEGBÍZOTT: Maguk valami kérvényt intéztek a tanácshoz. Mi a panasz?

APA: Láthassa. Nincs kilátás ebből a lakásból.

TÖMBMEGBÍZOTT: Mire?

APA: Másik lakásra.

TÖMBMEGBÍZOTT: (bürokratikusan röhög) He-he-he, maguknak tán bizony az elnöki lakosztály kéne a Hiltonban...

RENDEZŐ: Állj! Nem is rossz geg. Átmegyünk groteszkba! Az egész család, nagypapákkal, nagymamákkal, lavórokkal tehertaxin megérkezik a Hiltonba...

ÍRÓ: (hasbarúgja a rendezőt) Tiltakozom! Ilyet én nem írtam. Ez valóságidegen. Az élet nem ilyen.

ÉLET: Úgy van. Én nem ilyen vagyok. Magyar lakásfilmben maximum eltartási szerződés csendes fojtogatással.

5. LEÁNY: (epilepsziás rohamot kap, közben elszív három doboz Fecskét, zokogva ábrándozik) Óh, ha nekem egyszer egy negyed rekamié jutna... Úgy vágyom a negyedüllétre...

ANYA: Hallja tömbmegbízott elvtárs?! Így élünk mi! Ha nem tudná, ebben a lakásban még illemhely sincs. A folyosón sincs. Az egész házban sincs. Tömbösítve vagyunk, csak tömbillemhely van!

TÖMBILLEMHELY: (foglalt)

7. LEÁNY: (nagyon szép, de kissé élveteg. Élvetegen:) Nekem, kérem szépen, példának okáért van egy udvarlóm. Egy gazdag olasz filmproducer. Én kérem szépen nem mutathatom be a szüleimnek, nem hozhatom el egy olyan házba, ahol még vízcsap sincs...

ANYA: (a szegények öntudatával) Miért? Téged akar elvenni, vagy a vízcsapot?

ÍRÓ: (üvölt) Ne tessék kérem ízetlenkedni. Ezt én nem írtam. Ne tessék kérem belebődlizni!

RENDEZŐ: (barátian fültövön vágja az írót) Kuss! Az író úrnak gőze sincs a filmhez. Humor kell... Tovább! Csapó!

TÖMBMEGBÍZOTT: (a néptől elidegenedett milliomos-tömbmegbízottak gőgjével) Nem a lakás kicsi, maguk vannak sokan. Legyenek kevesebben!

GYÁRTÁSVEZETŐ: Milyen igaz! Egy snittért különben sem utalhatok ki gázsit egy zászlóaljnyi pasasnak. Valamelyik öreget el kell paterolni!

RENDEZŐ: Na írókám, most legyen okos. A nagyanyót éheztessük agyon, vagy a nagyapót itassuk halálra?

NAGYAPA: Részemről oké. Hozassanak fél liter cseresznyét és már jobblétre is vagyok szenderülve.

2. FIÚ: Egyenesági felmenők elhalálozása esetén a hátramaradott bérlőnek nem kell lakás-használatbavételi díjat fizetni.

NARRÁTOR: (Felolvassa a 2/1971 sz. Kormányrendeletet a végrehajtási utasítással és a jogszabály-magyarázatokkal a Magyar Közlönyből)

OLASZ FILMPRODUCER: (fiatal, gazdag, mediterránul be) Csao Boriska! Te itt?! Hiszen azt mondtad, hogy nektek egy forgalmas üzletetek van!

7. LEÁNY: Manfredo, én nem hazudtam. Ez egy üzlet és amint látod elég forgalmas is...

APA: (hidegen, mint a jégcsap) Ha magának nem tetszik, imperialista fiatalember, fel is út, le is út. Visszamehet az anyja palotájába. Ez egy szegény, de művelt család. Például mi állandóan izét... olvasunk... na hová tettétek azt a könyvet, a Spenótot?...

OLASZ: Nagyon is tetszik itt. Így ahogy van elmenne az új filmemhez. Ez egy tősgyökeres olasz neorealista-siciliano-maffioso-lumpenproletario-társadalomkritiko környezet. Lábon megveszem az egész helyszínt a stábbal együtt!

RENDEZŐ: Micsoda szerencsés találkozása két művész zseninek. Zsenikém, nem volna kedve megcsinálni a filmjét koprodukcióban?

OLASZ: Si, si, milyen feltételekkel?

RENDEZŐ: Maga adja a pénzt, mi adjuk a nyomort. Capito?

ÍRÓ: (a haját tépi) És mi lesz velem?

RENDEZŐ: Kusso! Forgatás állj! Átmegyünk olaszba!

HUNGAROFILM KARA: (énekli) Termeljünk devizát, a deviza az nagyszerű dolog...

TÖMBMEGBÍZOTT: Kapok szerepet?

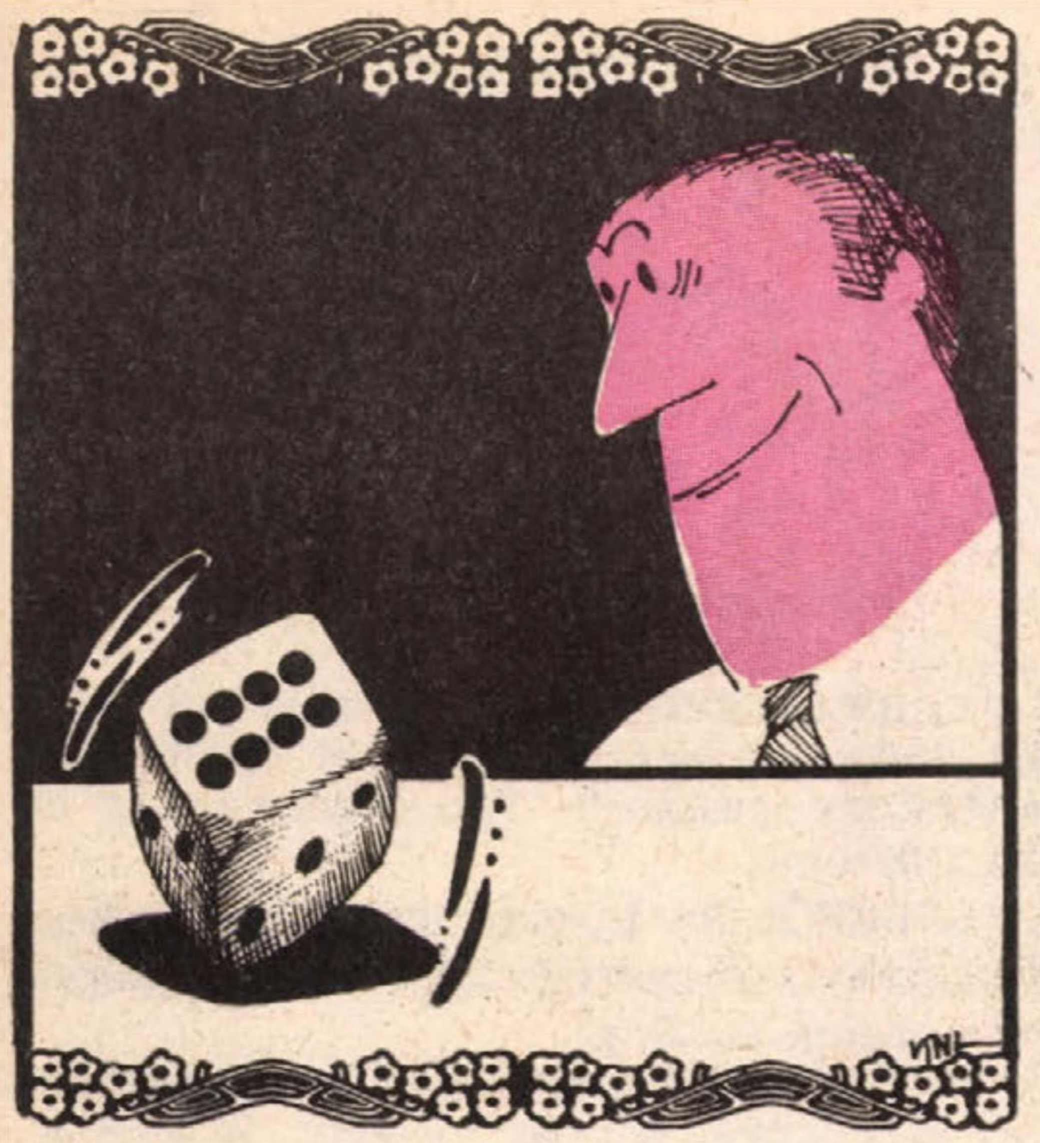
OLASZ: Maga lesz a szőrösszívű tömbháztulajdonos, illetve háztömbtulajdonos.

STÚDIÓVEZETŐ: (nyilatkozik a sajtónak) Ezt a produkciót úgyse nagyon szerettem. Holnap kezdjük forgatni az új művészfilmünket. Címe: „Hogyan kell beépíteni a tetőtérbe a rosszhiszemű jogcím nélküli albérlőt?"

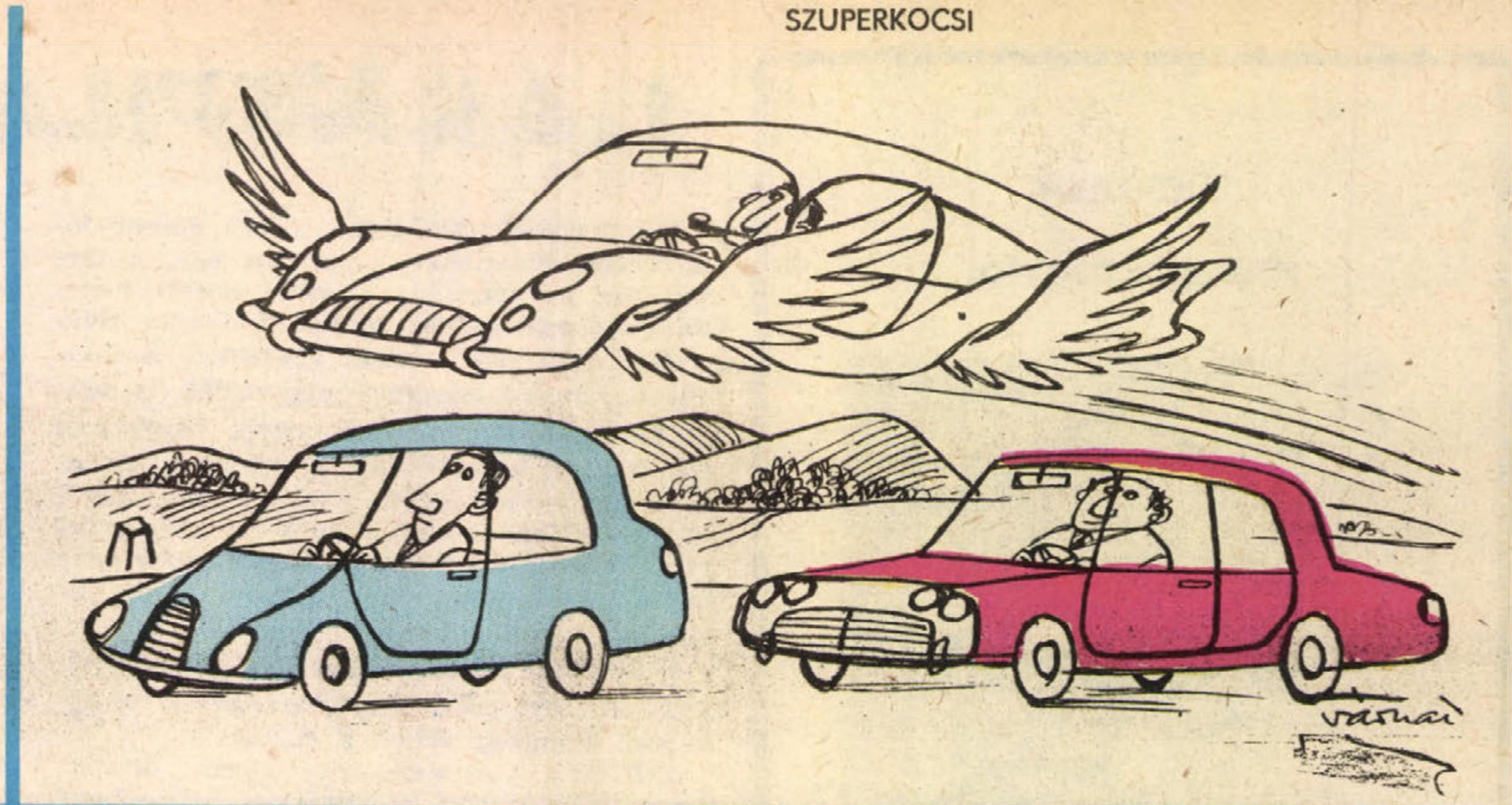
Vége-Fine

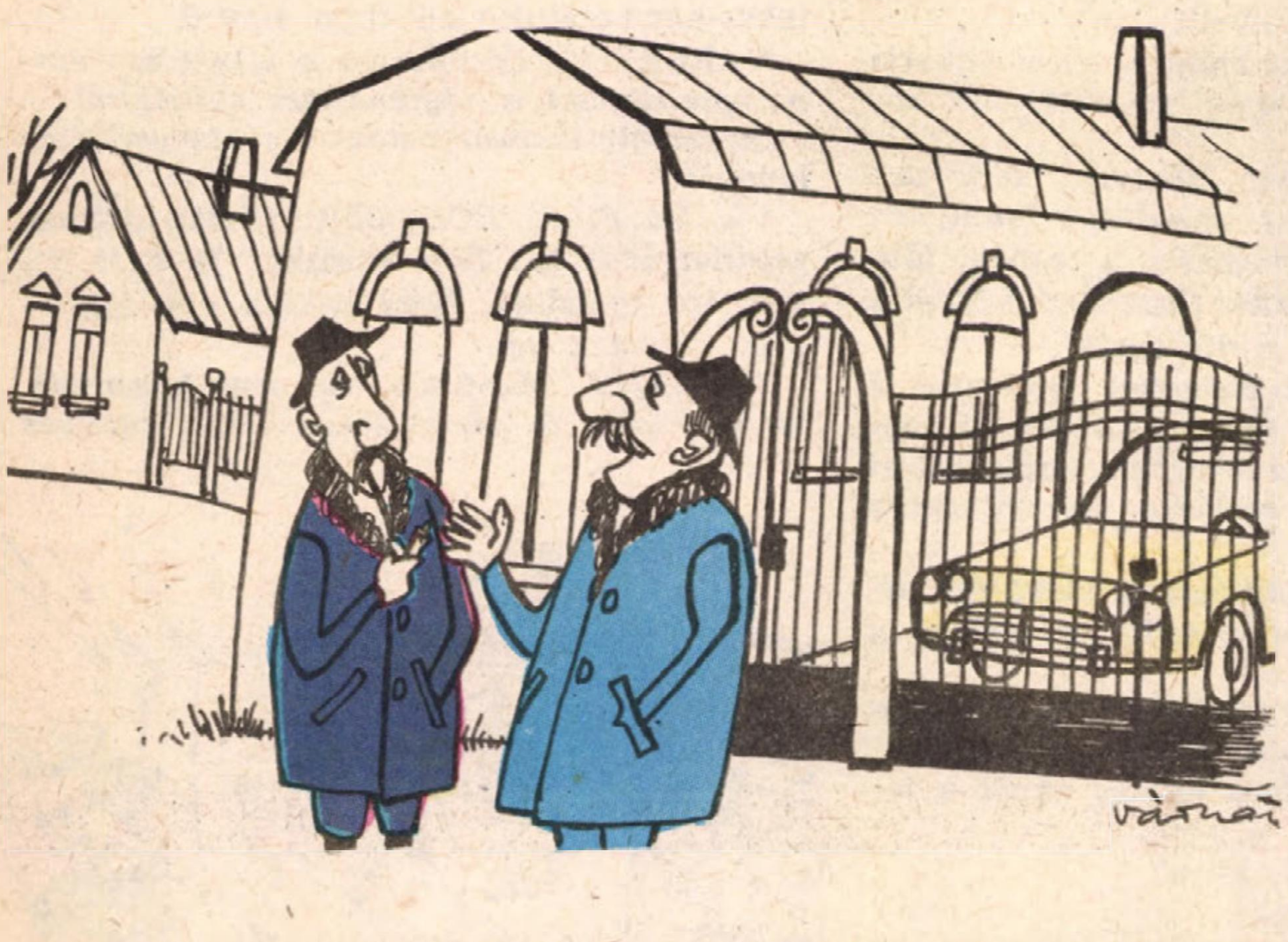
Novobáczky Sándor

SZERENCSÉS EMBER

SZUPERKOCSI

– Gondban vagyok sógor, nem tudom, kriptát építtessek vagy szaunát ...

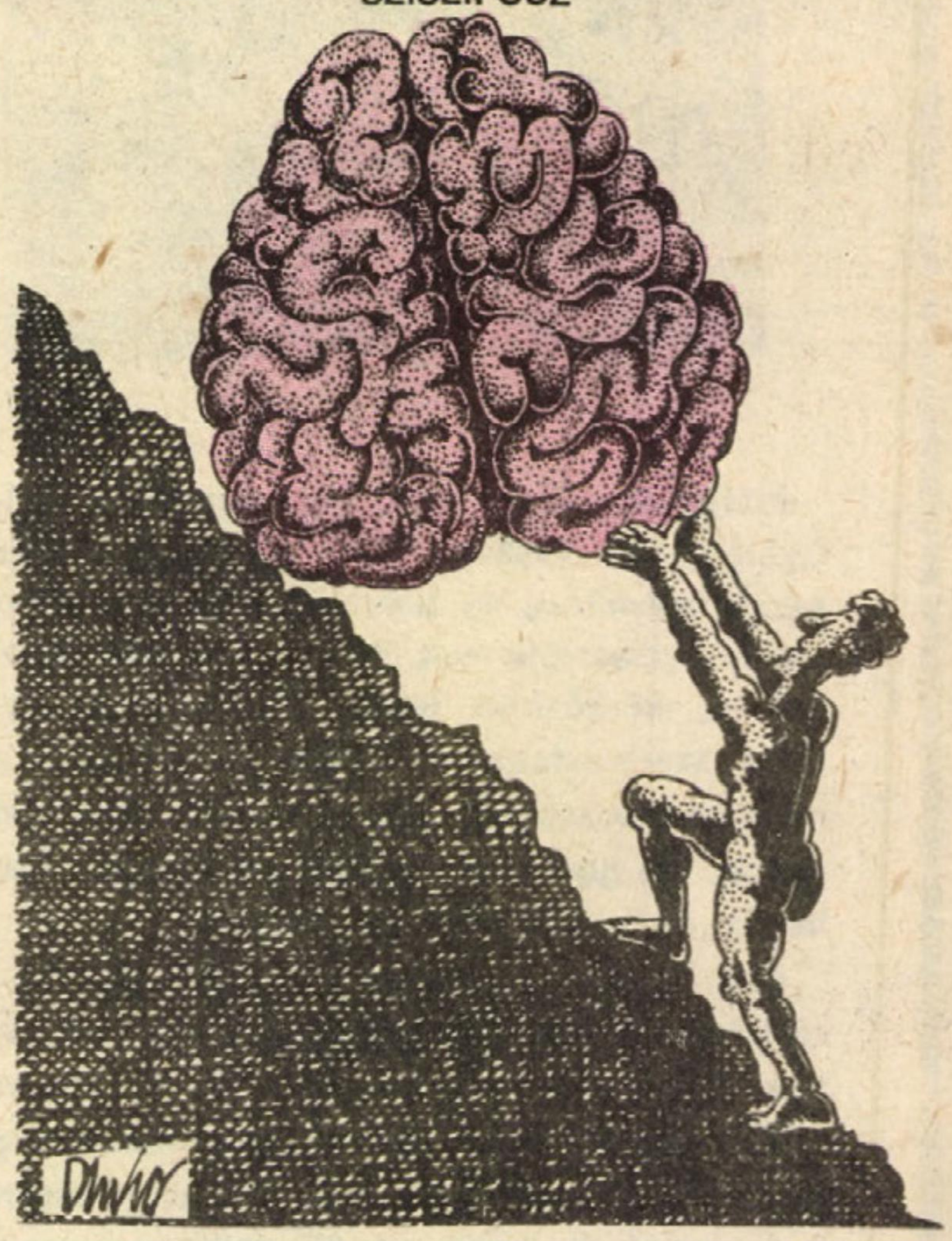
Idősebb férfi udvarol egy fiatal lánynak:

— Nem is tudom elképzelni, Gizikém, hogyan élhettem eddig nélküled.

— Egyszerű. Életed első negyven évében én még meg sem születtem.

SZISZIFUSZ

A DEL MEDICO JELENSÉG

Keservesebb lett az írók és újságírók élete, amióta Dr. Del Medico Imre, ez a bámulatos felkészültségű polihisztor (mindentudó) elhatározta, hogy döntő harcot kezd a sajtóban elharapódzó téves adatok, bakik, leiterjakabok, stb. ellen. Még az ellenségei sem foghatják rá, hogy rossz levélíró. Vezérlő elvéül talán Arany János halhatatlan szavait választotta: „Író, író, hivatalod / Nem játék, nem tréfadolog"... Vigyázó szemeit nem Pápára vetette (utalás Pósa Lajos egy verssorára), hanem a magyar sajtóra, s jaj annak, aki eltéveszt valamit. Már megy is a levél az illető szerkesztőséghez, s nemsokára ott pirul a bűnös szerző pellengérre (pelengérre?) állítva, esetleg kalodában (lásd, káló, kalotaszegi, kallódó, kalmopirin, Kaló Flórián, stb.)

Különösen történelmi félrecsúszások felfedezésében könyörtelen a Doktor Sapiens. Ezért csak hálásak lehetünk neki, mi, történelmi drámaírók. Amikor például ötfelvonásos drámámban megírtam, hogy milyen tragikus körülmények között vette feleségül II. József Mária Teréziát, bizony hétszer is utánanéztem a lexikonokban, hogy gyermekük, Mátyás, az igazságos kalapos király valóban visszavonta-e rendeleteit Buda felszabadítása után. Az ilyesmivel nem jó tréfálni, mert megjelenik a Jelenség, s az ember szívhatja a fogát, kesereghet afölött, hogy miért nem fogadta meg Katona Sándor szavait, aki a János Vitézben így intette Falansztert: „Ember küzdj és ne bízzál memóriádban!" Az a fontos, hogy az ember mindennek nézzen utána, elsősorban annak, amiben egészen biztos, mert ilyenkor még több a bűn, mint a hiba, vagyis igaza volt Dantonnak.

Megint csak egy példa: abban biztos voltam, hogy április idusán, vagyis 17-én szúrta le Ceasar az alsóházban Brutust, a darwinista összeesküvőt, de arra nem emlékeztem pontosan, hogy mit mondott az áldozat, mielőtt kilehelte volna lelkét. Bertolt Brecht III. Richárdjában erre nincs utalás, de Plutarkhosz szerint Brutusnak még volt ideje elsuttogni az azóta sokat idézett szemrehányást: „Te is, apám, Cézár?" Az ember nem lehet elég óvatos. Én például sokáig azt hittem, hogy Antonius Kleopátra törvénytelen gyermeke volt, ám véletlenül megtudtam (érdemes régi arabs kéziratokat böngészni!), hogy Hérosztratosz törvényesítette őt, mielőtt felgyújtotta a Reichstagot. Idejében tisztáztam a dolgot, mielőtt még Del Medico Imre dr. tollára vett volna.

A szállóigék esetében különösen vigyázni kell. Ki hinné, hogy „Az állam én vagyok!" kijelentést nem Oroszlánszívű Richárd, hanem Rainier herceg, a monacói államfő tette, amikor a kaszinó a nagyjavítás miatt éppen üres volt, s a hercegi család is külföldön tartózkodott? Én persze ilyen hibát nem követek el, mert íróasztalomon ott áll a Doktor fényképje, alatta az intelemmel: „Apage satanas!" — vagyis az ördögtől ne fogadj el apanázst, mert úgy jársz, mint Csáky szalmazsákja.

Se szeri, se száma azoknak a tévedéseknek, amelyeket versidézetekkel követnek el pályatársaim. Még ma is van, sajnos, tollforgató, aki azt hiszi, hogy a „Talpra, mélymagyar" kezdetű költeményt Szekfű Gyula fordította németből. Hasonlóképpen vigyázni kell a mostanság divatos tudományos témákkal, mert a legkisebb hiba esetében már lesújt a könyörtelen ellenőrzés. Nemrég a svéd akadémia felkért, hogy magyarázzam meg egy népszerű tudományos cikkben a téridő görbületének lényegét. Az, hogy mit szól fejtegetéseimhez a svéd akadémia, kevésbé izgatott, mint az, hogy nem találé-e egy csomó szálkát a kákán Del Medico. Gondosan kifejtettem tehát, hogy a tér — Newtonnal abszolút, hiszen a teret (vegyük például a Boráros teret) beépíthetik, s máris fellép a viszonylagosság; az ilyesmi csak idő (!) kérdése. Maga az éjszaka meghatározott időtartam (lásd Bergson: „Tartam és egyidejűség"), s ha valaki egy Boráros téri italboltban görbe éjszakát tölt, ez már a téridő görbültségét eredményezi, s a példában szereplő egyén hazafelé már nem egyenes úton, hanem geodéziai vonalon halad, vagyis elhajlik.

Nem árt persze ennek a tudományos tételnek is utána nézni, mert különben úgy járok, mint az a külpolitikai kőzíró, aki összetévesztette Algériát Argentíniával. Vagy ha mindenáron ragaszkodunk a baklövésekhez való emberi jogainkhoz, akkor legalább fogadjuk meg Csokonai Vitéz János intelmét: „Író, hibázz, de rajt ne fogjanak!" Vagy ahogyan Horatius fogalmazta meg ugyanezt a gondolatot: „Cave canem!"

Feleki László

SEHEREZÁDÉ

Egy icipici anyóka állt az önkiszolgáló stelázsija előtt. Egészen mindennapos icipici anyóka volt, amilyenből huszonnégy megy egy tucatra. A figyelmemet azzal vonta magára, hogy lemondóan legyintett, majd azt mondta, csak úgy, bele a levegőbe:

— Na, hát ma sem jön össze. Ez most már sosem jön össze és kész.

Amúgy nem szokásom icipici anyókákat nyílt önkiszolgáldák során leszólítani, de a kíváncsiság pillangója felütötte bennem a fejét és az ilyesmi csiklandós.

— Mi nem jön össze, icipici anyóka?

— Hát a Seherezádé algabólé. Az a szép zölddobozos odafenn. Tudja fiacskám, hetven esztendeje életem egyetlen vágya, hogy megkóstolhassam a Seherezádé algabólét. De sosem jött össze. Történelmi sorsfordulók zúgtak el a fejem fölött vészes vijjogással, a gyász és az öröm madarai csattogtattak mindenféle szárnyakat, de a Seherezádé algabólé nekem sosem jött össze. És most már nem is jön.

— Hogyhogy? — mondtam. — Miért?

— Azért, mert a Seherezádé algabólét a világ kezdete óta mindig a stelázsi tetejére rakják a boltosok. Odarakta Snéberger, a krejzleros, odarakta a Köztisztviselők Fogyasztási Szövetkezete, odarakta az Északkelet-nyugatpesti Önki. A stelázsi teteje két méter ötven centi, és viszont nem nőttem egyharmincnál magasabbra. Hát ezért.

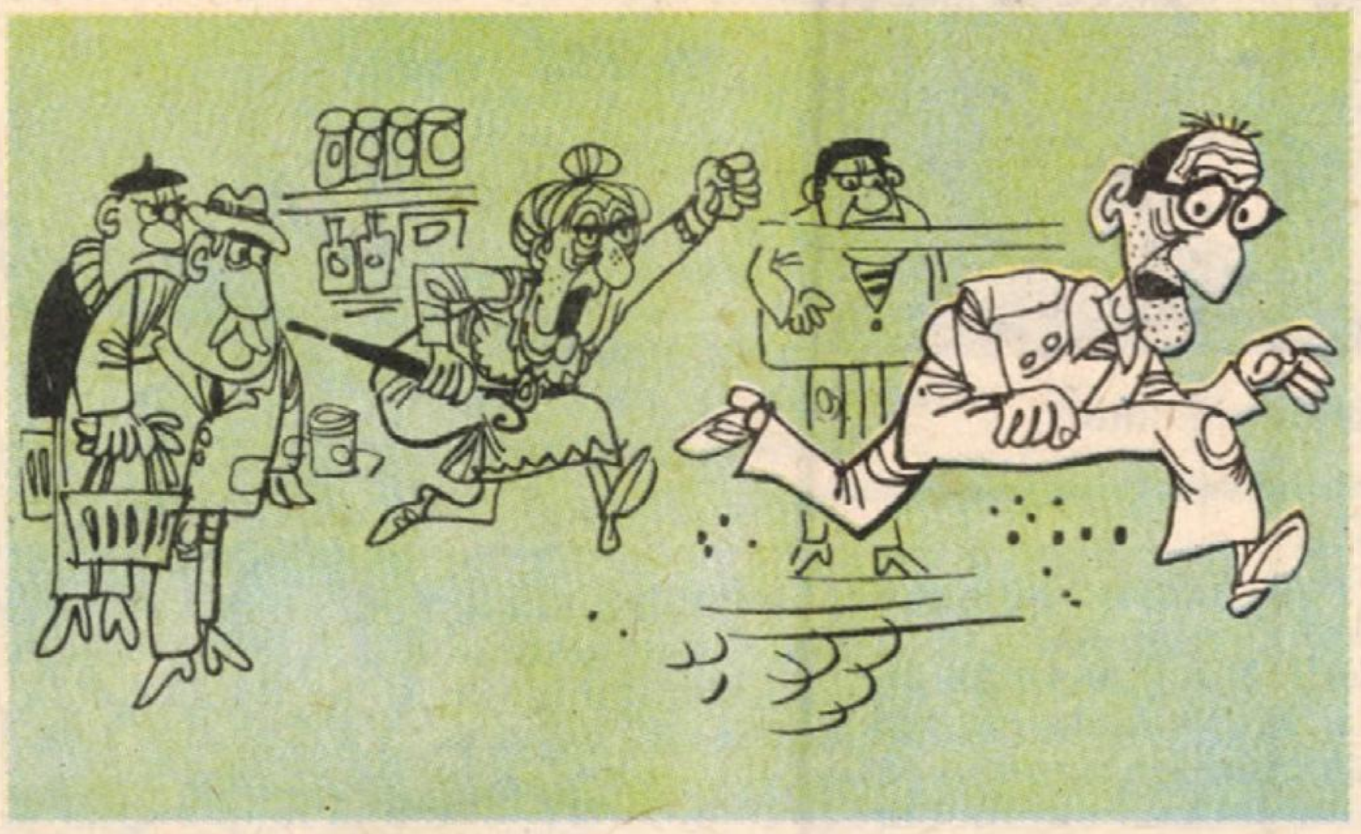
Szomorú — mondtam. — De miért nem fogyaszt Szindbád borbolyaguzmit, vagy Sabu somkocsonyát? Ezek a második polcon találhatók, amely a legicipicibb anyókák számára is könnyűszerrel elérhető.

Megvetően nézett rám.

— Az ember magasra tör, fiacskám. És aki egyszer Seherezádé algabólére emelte tekintetét, többé nem éri be Szindbád borbolyaguzmival, vagy akár Sabu somkocsonyával.

Erről semmit sem tudtam. Sosem voltak ambícióim, mindig beértem az Aladdin bojtorjánsziruppal, a harmadik polcról. Némi ágaskodás árán esetleg felkapaszkodhattam volna a Perizád kórópasztáig a negyedikre, de Perizádot utáltam.

— Elképzelheti, hogy mindent elkövettem a Seherezádé algabólé érdekében — folytatta az icipici anyóka. — Hogy mást ne mondjak, szültem egy leánygyermeket. A kis Hermina életén vörös fonálként húzódik át a Seherezádé algabólé. Például kora ifjúságtól kezdve súlyemelő edzésre fogtam. Arra gondoltam, hogy felcseperedvén, majd a vállára állhatok, s így végre elérhetem álmaim netovábbját, a legfelső polcot. Tizenöt esztendős korára a kis Hermina úgy emelt, mint egy gőzdaru, de sosem nőtt száztíz centinél magasabbra, s így minden fáradozásom kárba veszett, mert egymás hegyibe kapaszkodva sem tettünk ki többet két méter negyvennél. A kis

Hermina most otthon ül és olyan, mint egy kocka. Én viszont megtanultam, hogy nagy és szentséges vágyak terén az ember sosem számíthat a gyermekeire. De akkor még nem adtam fel. A Seherezádé algabólé iránt való áhítozásom újabb erőfeszítésekre sarkallt. Szültem tehát egy fiúgyermeket. A kis Herman...

— Egy pillanatra, icipici anyóka — nyeldestem vissza a könnyeimet. — Ha most azt mondja, hogy a kis Herman sosem nőtt kilencven centinél magasabbra, esküszöm, sikoltozni kezdek.

— Ellenkezőleg — intett az icipici anyóka. — A kis Herman erős mint a ló és legutóbb magánmérések szerint a két méter huszonnyolc centit is túlhaladta. De mire akkorára cseperedett, hogy a vállára kapaszkodva éppen elértem volna a Seherezádé algabólét, tatarozni kezdték a boltot. Ez két évig tartott, addigra viszont a kis Hermant rég elsodorta az idők kavargása. Most éppen Tokióban turnézik, untermann egy gúlacsoportnál.

— Na jó — mondtam. — Fejezzük be a történetet.

Odatámasztottam a létrát, lekaptam egy Seherezádét és az icipici anyóka kezébe nyomtam. Úgy nézett rá, mint a kis Herminára és a kis Hermanra együttvéve sem.

— Istenkém — hüppögte. — Hát mégis... Érdemes volt élnem... Érdemes volt hetven évig epekednem...

Elömlött bennem a szívjóság langyos teje. Szeressük egymást, segítsünk egymáson, emberek. Talán méltányos lenne, ha mától én is magasabbra törnék, Seherezádé algabólét fogyasztanék a legfelsőbbről.

Az icipici anyóka átbökte a mutatóujját a staniolon, aztán csecsemő módjára a szájába dugta és olyan volt az arca, mint egy öreg Vénuszé. Egy teljes pillanatig. Mert a következő pillanatban eltorzult, mintha ráültek volna.

— Pfuj! — krákogta. — Hiszen ez pocsék! Álmomban ne jöjjön elő.

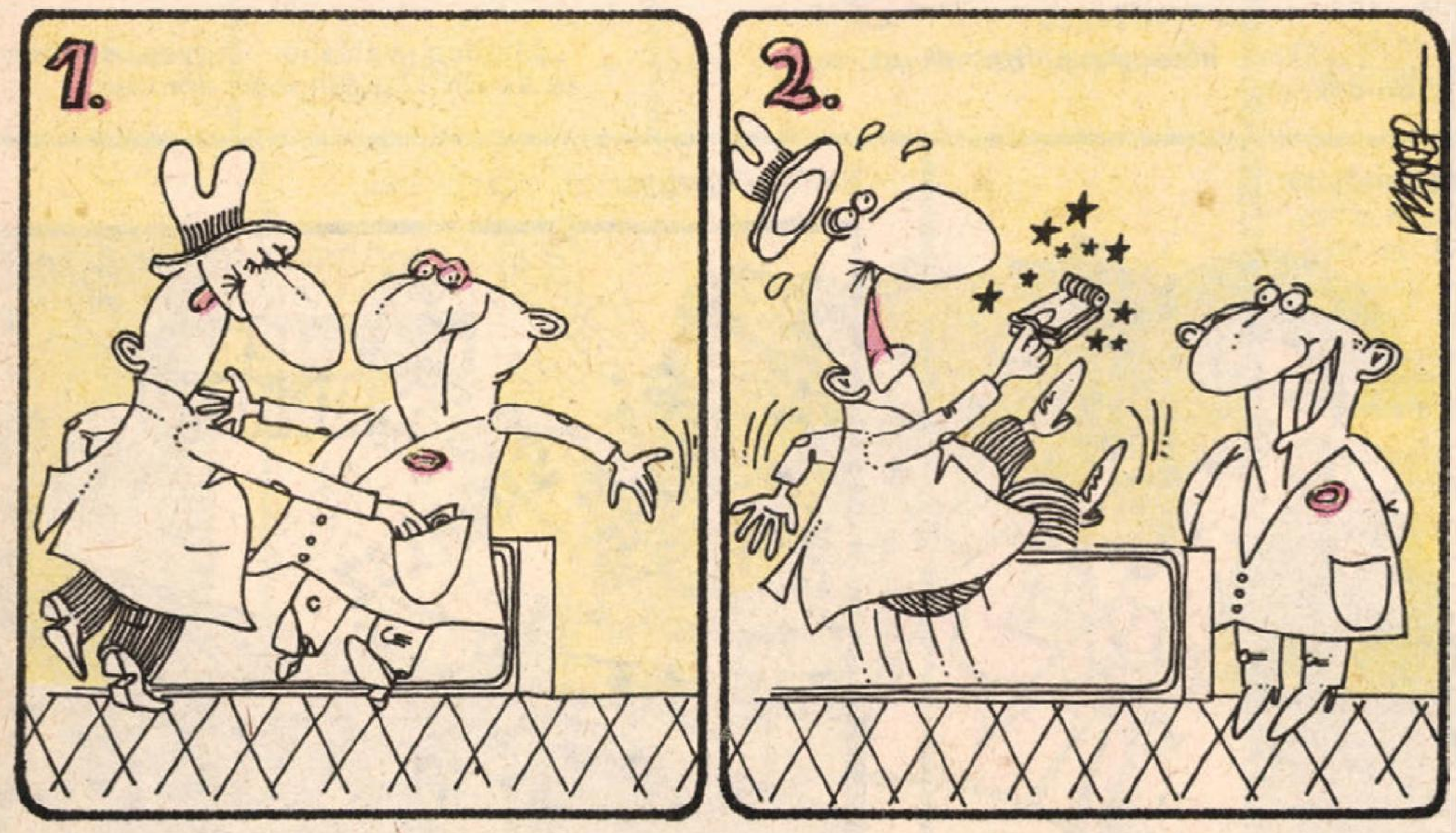
A Seherezádé algabólét elegáns parabolában a cipőmre pökte és az öklét rázva kergetett ki az üzletből.

— Gyilkos! — kiáltotta. — Ezt teszi egy idős asszonnyal? Gazember!

Azt hiszem maradok mégis Aladdinnál...

Peterdi Pál

HARC A CSÚSZÓPÉNZ ELLEN...

OKTATÁSI REFORM-GYEREK

Az ünnepek torlódása miatt, a nyomda kívánságára, lapunk 14—15. száma összevontan jelenik meg, 32 oldal terjedelemben.

HÚSVÉTI DUPLA SZÁMUNK

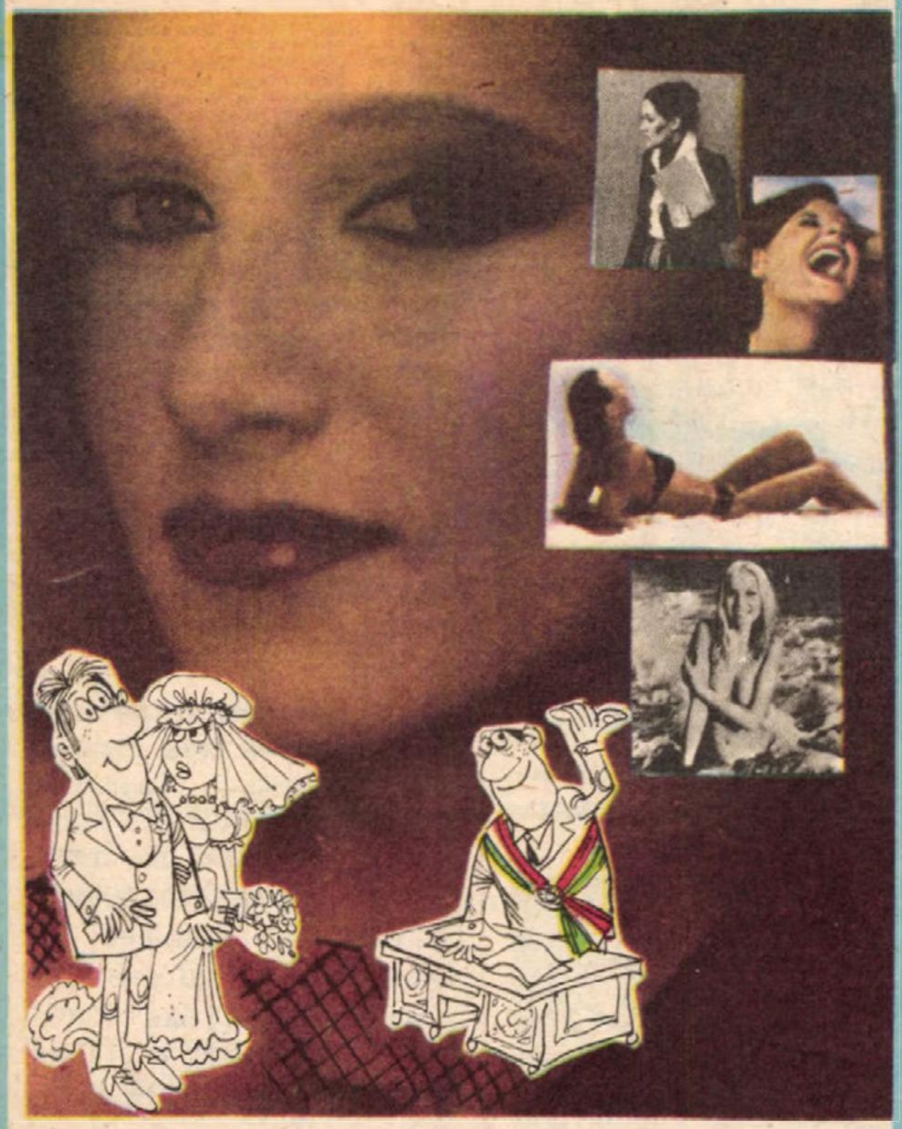
április első napjaiban jut el az előfizetőkhöz és a hírlapárusokhoz. Ára: 5 forint 60 fillér. Nemcsak dupla ár — dupla szórakozás is!

LUDAS FÓRUM

Fenyvess Tibor, Budapes t XIII., Lehel út 4/b kér ezi:

HOGYAN CSÖKKENTH ETNÉNK A VÁLÁSOK SZÁM ÁT?

Endrődi István:

– Házasság előtti lebeszélőszolgálattal.

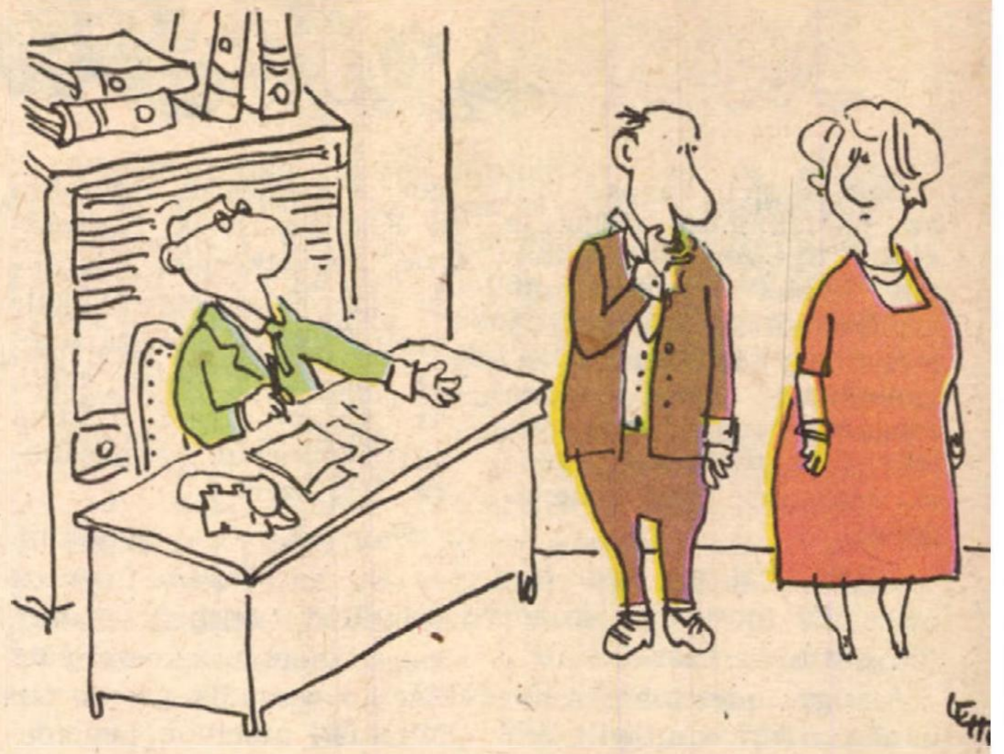
Árkus József:

Első lépésként a nyugati turistautakhoz hasonlóan legfeljebb háromévenként lehessen válni. Természetesen két-három napos devizamentes kalandokra közben is volna lehetőség.

Föld S. Péter:

A másodállásokhoz és a mellékfoglalkozásokhoz hasonlóan be kellene vezetni a másodházasságokat és mellékházasságokat.

Lehoczki István:

– A válóperi keresethez ötvenezer forintos okmánybélyeget lene mellékelni.

Brenner György:

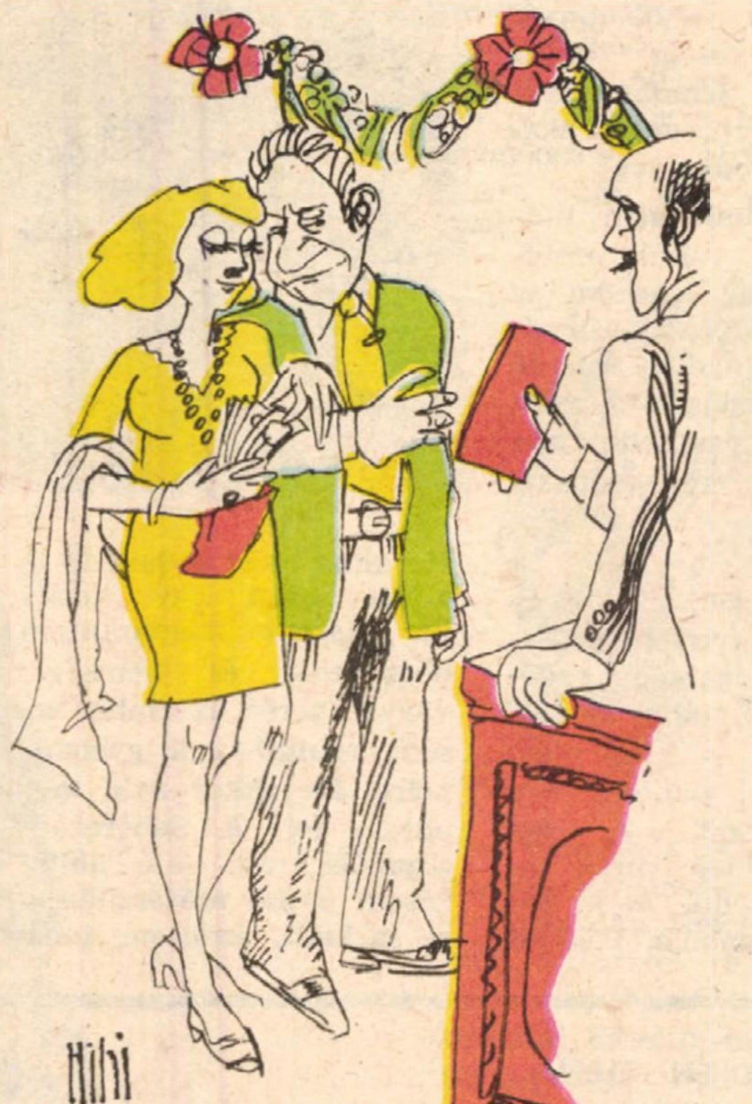

– Kötelező hétévi mátkaságot írjon elő a tanács.

Földi Iván:

Egy szolgáltató vállalatra kell bízni a válás lebonyolítását, a bejelentéstől a kimondásig, a szokásos felmérésekkel és adminisztrációval, meg nem tartott időpontokkal, kiszállási díjakkal, egyéb szabadárakkal és munkaerőhiánnyal. Ugyanerre a vállalatra kell bízni a házasságkötés lebonyolítását is.

Hegedűs István:

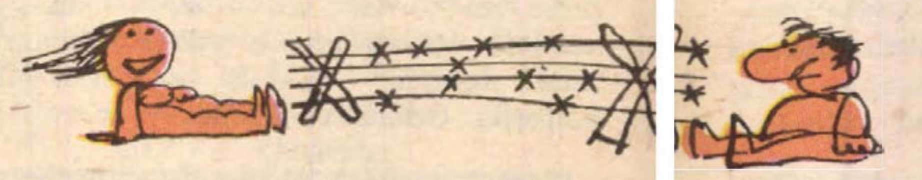

– Évenként hűségpénzt fizetnek az együttmaradóknak.

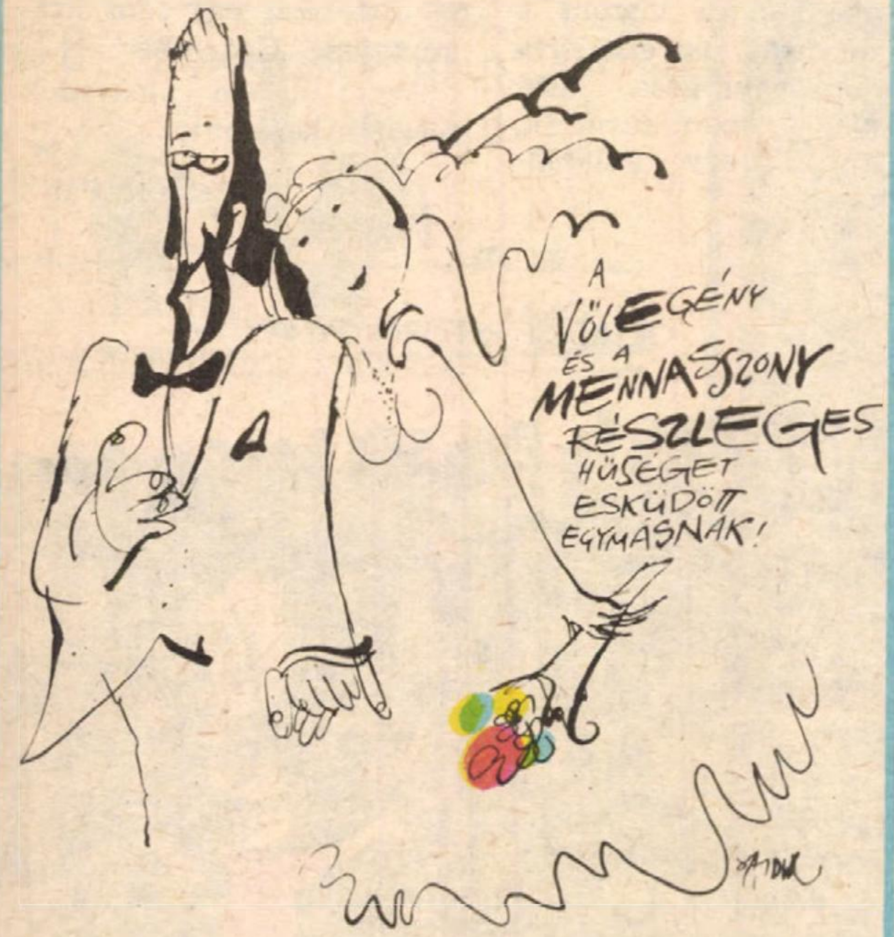
Várnai György:

– Válás esetén a közös szerzemények szálljanak az államra . . .

Sajdik Ferenc:

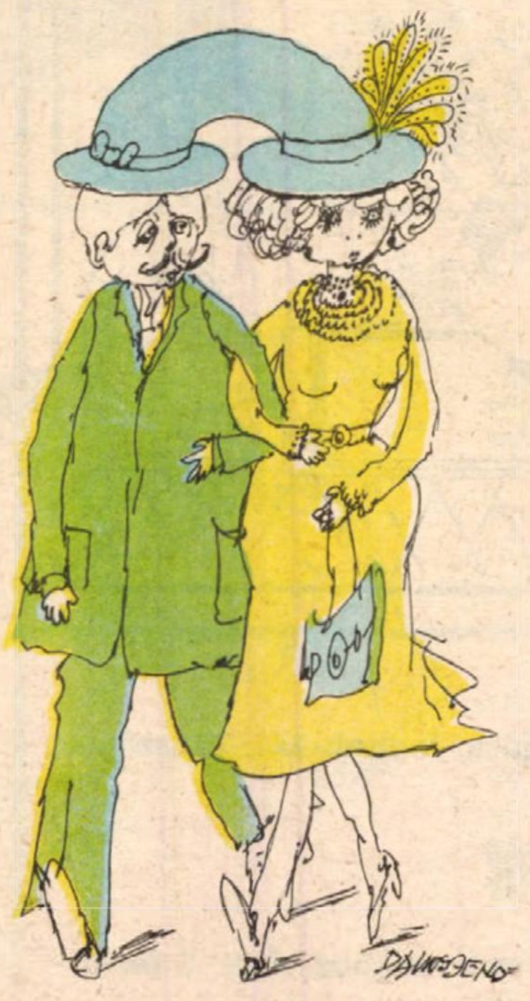

– Őszinteséggel.

Mikes György:

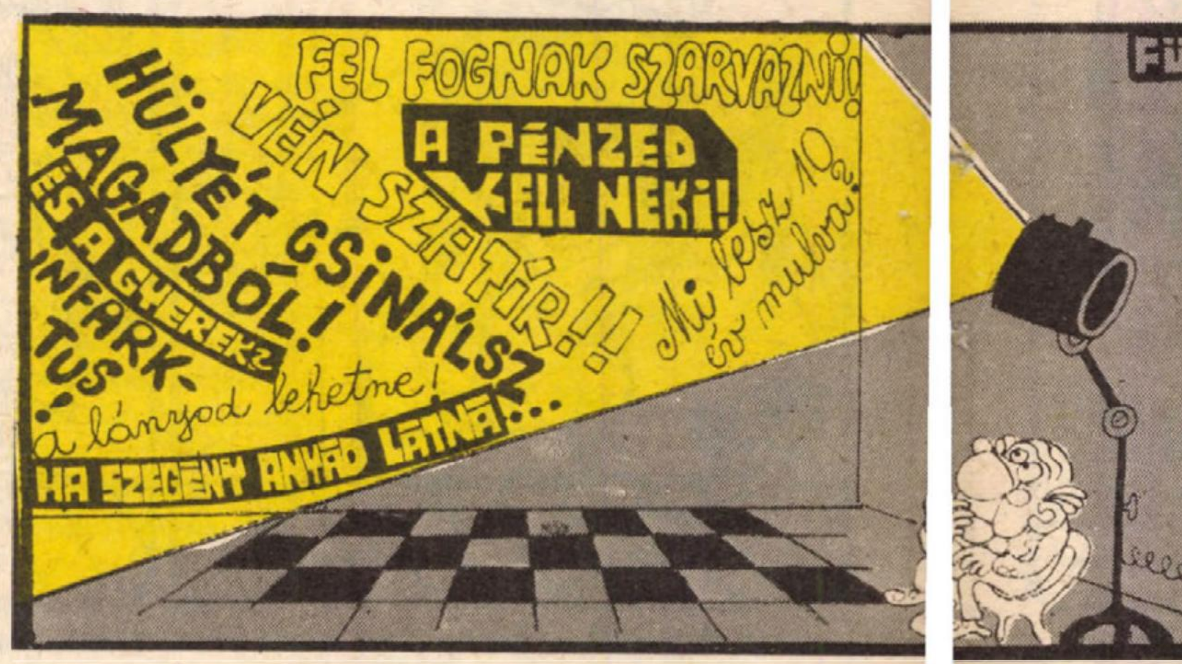
Minden váláshoz legyen szükséges lakóbizottság és az ENSZ egyhangú döntése.

Dallos Jenő:

– Különleges kalappal.

Fülöp György:

– A veszélyes életkorban levő férjeknek kijózanító szobákat rendszeresítenék.

Szűr-Szabó József:

– Válóper esetén vissza kellene fizettetni a menyasszonytánc-pénzt.

Radványi Barna:

Gumival. A válókeresethez illetékbélyeg helyett öt autógumit kellene mellékelni.

Somogyi Pál:

A tartós házasság titka: külön hálószoba. Az egyik legyen, mondjuk, a Baross utcában, a másik Óbudán.

Galambos Szilveszter:

Minden válás előtt vegyünk mély lélegzetet, és számoljunk magunkban 20 évig.

Szilágyi György:

Nem tennék semmit, mert akik elválnak,
az örömtől hiába lázasodnak,
mind elnyerik méltó büntetésüket
azáltal, hogy újra megházasodnak . . .

Torm László:

Úgy hogy annyit kelljen árni a válásra. mint egy lakásra, és annyi a lakásra, mint egy v lásra.

Továbbá...

Sitkei Béla (Kunszentmiklós, Szalvay u. 14/c) kérdezi: Mit tenne ön, ha az USA elnökévé választanák?

Ülnék a Fehér Házban és röhögnék, hogy mit csinál helyettem Jimmy Carter mint a Ludas munkatársa.

Dr. Bauer Miklósné (Budapest, Jászai Mari tér 4/a) kérdezi: Miért nincs összehangolva a házgyári lakások szobáinak minimérete a bútoripar gyártotta ülőgarniturák maximérete helyett — a reális méretekkel?

Nincsenek kis lakások, csak kövér emberek vannak. Egy húszkilós lakónak minden szoba kényelmes.

Jakab Mária (Méra, Vöröshadsereg út 10.) Kérdése: Mi lesz a divat 2000-ben?

Ez bizonyos történelmi előtanulmányok alapján könnyen megjósolható. I. István 1000-ben kétféle divatirányzatot képviselt. Le akarta telepíteni és munkára akarta fogni a magyarokat. A letelepítés ezer év alatt nagyjából sikerült. 2000-től kezdve talán lassacskán bejön a másik is.

Ekés György (Diósd, Ifjúság u. 5. II. 10.) problémája: Önök szerint szükség van-e még ma is a fiatalok szexuális felvilágosítására?

Legalábbis a madárvilágban. Sok marha kis gólya esetleg még mindig azt hiszi, hogy ő hozza.

Ott Ede (Tatabánya, Borbély u. 28/a) kérdése: Káros-e a dohányzás az emberi szervezetre?

Nem feltétlenül. A dohányzás csak a 16. századtól kezdve terjedt el Európában, de — ha az egykorú krónikáknak hinni lehet — már előzőleg is szép számmal haltak meg az emberek.

Székely Béla (Bp. II., Horváth u. 25—27.) kérdezi: A Ludas Matyi mikor mond igazat?

Nehéz erre pontos választ adni, nincs hozzá találatjelző készülék. Az mindenesetre kétségtelen, hogy már több ízben előfordult és még egyszer sem törték be érte a fejünket.

(peterdi)

Zsigmond Lajos (Szekszárd, Kecskés F. u. 15.) kérdezi: Mi a magyarázata annak, hogy nagyon sok fiatal lány megy férjhez idős férfihez, ellenben elenyésző azoknak a fiatalembereknek a száma, akik idős nőt vesznek feleségül?

Az, hogy az idős férfiak általában egy párducbundához keresnek fiatal lányt, az idős nők pedig saját bundájukhoz egy fiatal párducot.

Tesszáry Zoltánné (Budapest, Lőcs u. 3.) kérdezi: Igaz-e az a mondás, hogy az okos, szellemes férfiak a szép, de buta nőket szeretik?

A buta nők szemében minden férfi okos, ezért demográfiai termékszerkezet-váltással fokozni kell a szellemileg gyengébb nők gyártását, és akkor minden fontos pozícióban okos férfi ül majd.

Vadkerti Zsolt (Jászberény, Rákóczi út 18.) kérdezi: Önök szerint ki korunk férfiideálja és miért?

Napóleon, mert annyi szerelme volt, hogy Magyarország lakossága kilenc kedd este spórolhat a szerelemmel a tévékészülék előtt.

Szarvas János (Eger, Csiky G. u. 7.) kérdezi: Mit tennének a borítékba a munkahelyi egyenlősdi helyett?

A következő sorsjegyeket: részesül a vállalati nyereségből, részesül a vállalati veszteségből, részesül a vállalati buliból.

(tormai)

Krén Karolina (Erfurt, Vilniuser str. 8.) kérdezi: Hol lesz az 1980-as olimpia?

Azt olvastam a Népszabadságban, hogy az idei olimpia Moszkvában lesz. Ön más újságot olvas?

Kovács Imréné (Nyíradony, Kinizsi u. 1.) kérdezi: Önök szerint Magyarországon miért nincs szépségverseny?

Elvileg semmi akadálya nincs, de a jelenlegi gazdasági helyzetben a párt és a kormány vezetői a munkaversenyt fontosabbnak tartják.

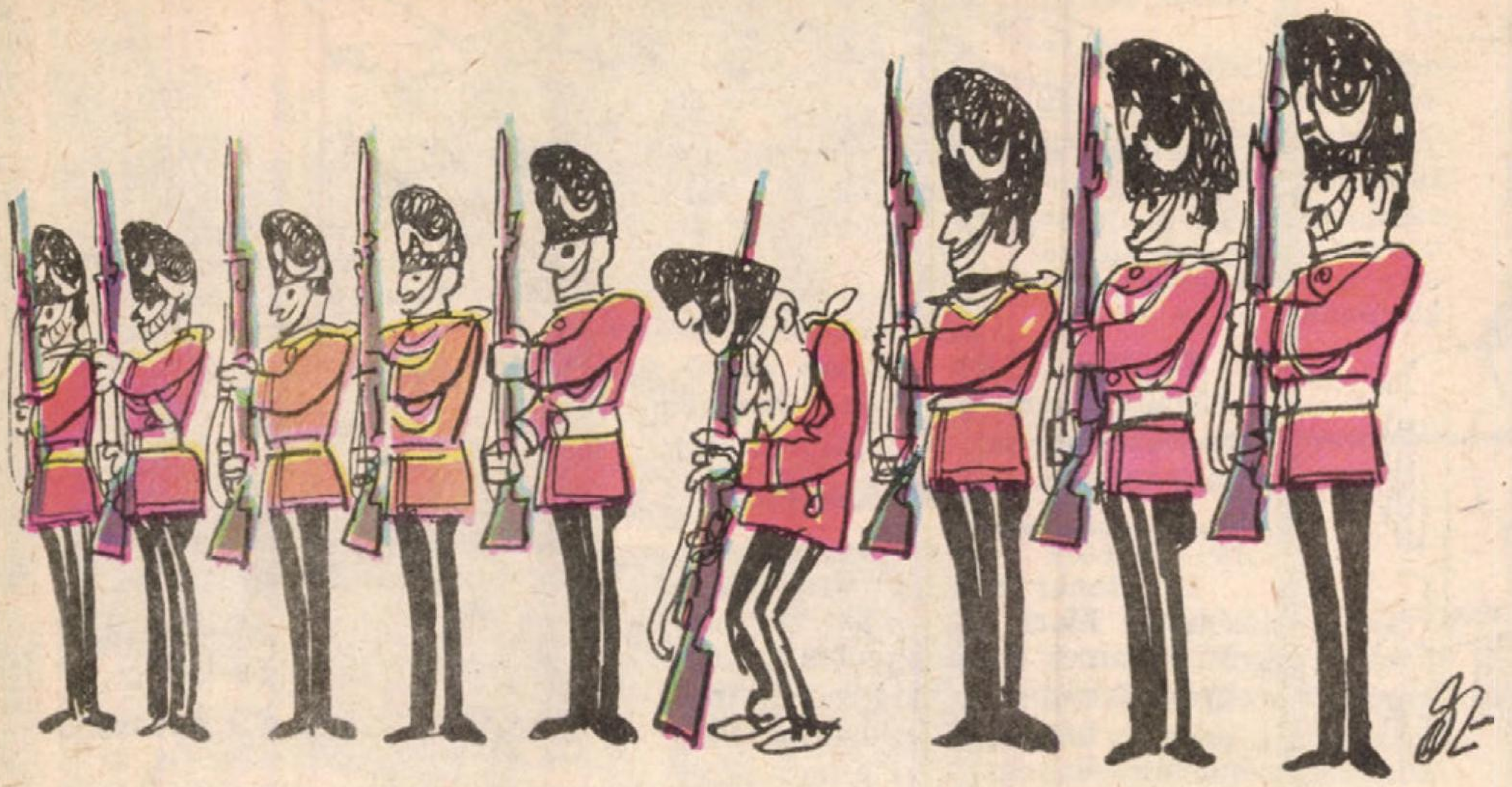
Katona József (Százhalombatta, Pf. 40/B) kérdezi: Önök szerint hogyan lehet kijönni a havi fizetésből?

Szerintem egész jól ki lehet jönni. A probléma inkább ott kezdődik, ha az ember nemcsak kijönni akar a havi fizetéséből, de esetenként be is menni valahová, például egy étterembe vagy vásárolni.

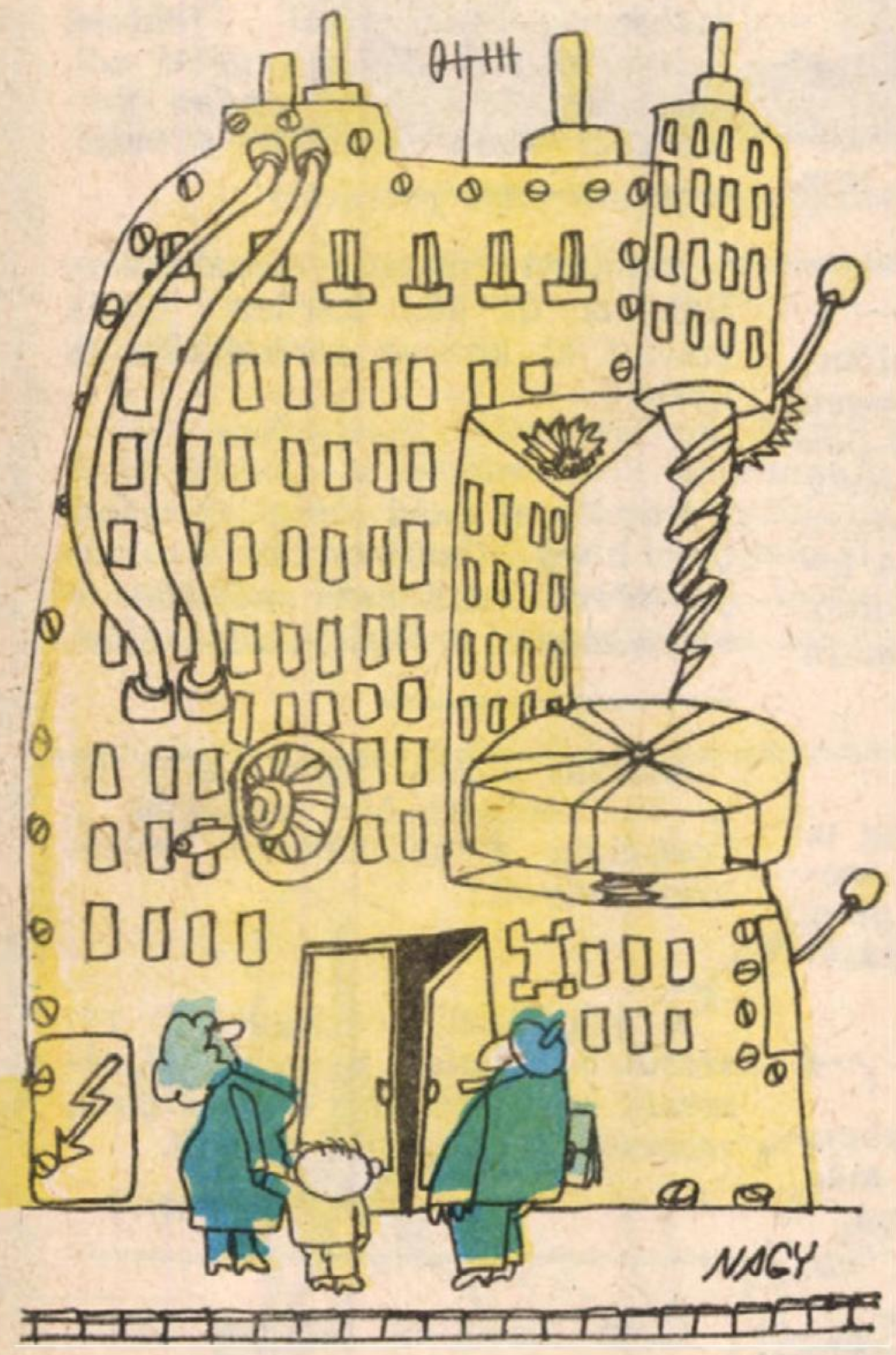
(föld s.)

Fórumunk mindenki előtt nyitva áll: egyszerű miniszterek, kétkezi művészek csakúgy kérdezhetnek bármit, mint háziasszonyok, kokillakészítők, kéményseprők, toronydarukezelők, édesvízi búvárok, minden rendű és rangú olvasók. Várjuk a kérdéseket! A címünk csak ennyi: LUDAS FÓRUM, BUDAPEST 1977.

TÖRZSGÁRDISTA

FORMATERVEZETT MUNKÁSLAKÁSOK

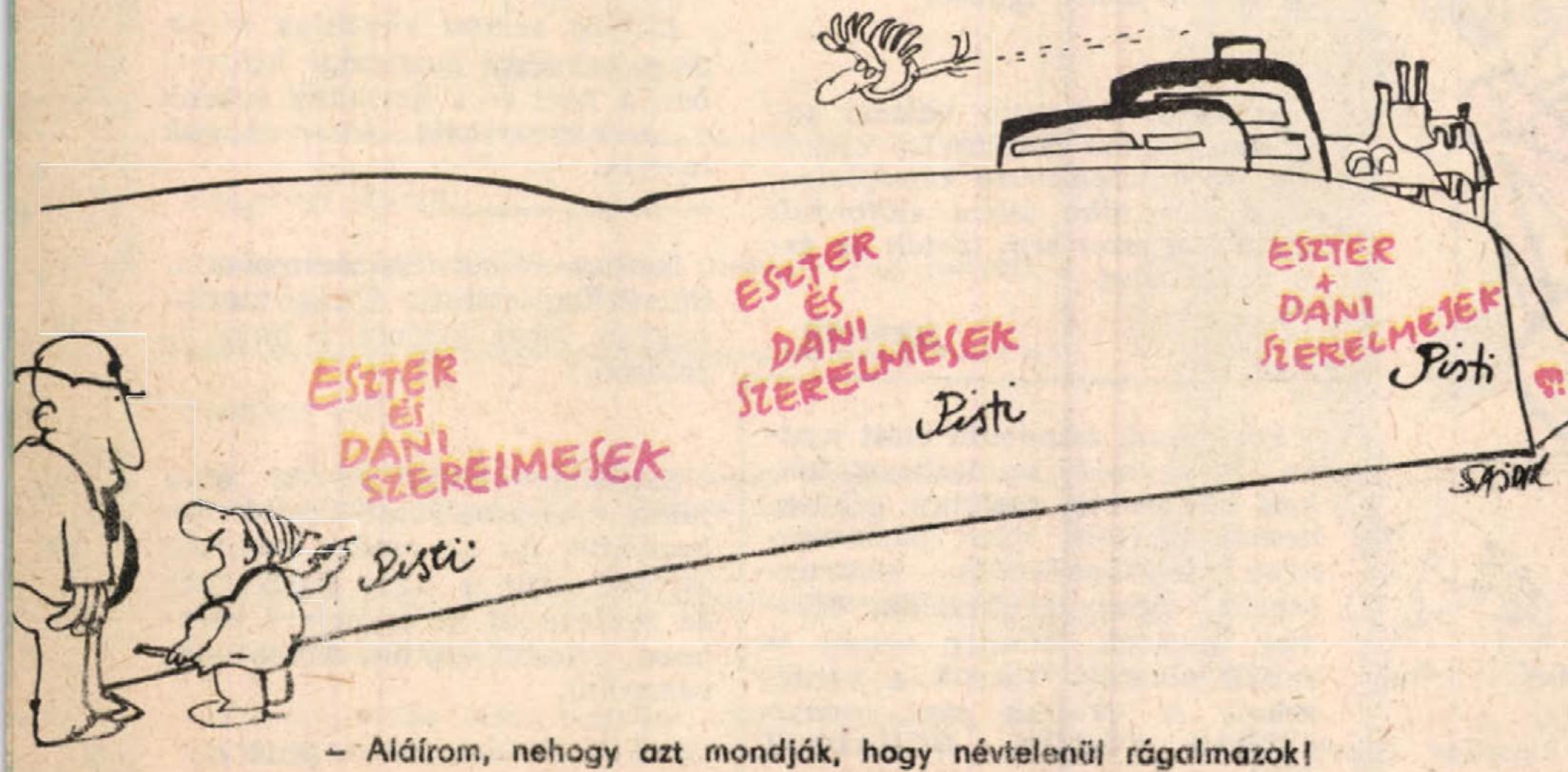

KIPUFOGÓ

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A turista érdeklődik:
— Mondja, kérem, miért nincs ennek a veszélyes szakadéknak a szélén figyelmeztető tábla?
— Volt, de aztán, hogy nem zuhant le senki, hát levettük...

– Aláírom, nehogy azt mondják, hogy névtelenül rágalmazok!

Beilleszkedtek

— Társadalmilag elismert műfajjá váltunk — mondta Hammon Ráspoly a Zoknirágó, majd később a Normarendezés nevű pop-együttes szólógitárosa. Az ismert zenész — valaha a fiatalok, ma a középkorúak kedvence — elégedetten túrt bele egyenletesen őszülő szakállába.

— Beilleszkedtetek? — kérdeztem és körülnéztem a lakásban. A kétszintes otthon falait Picasso és Mányenka Repriz képei díszítették, kellő ízléssel válogatva.

— Én még emlékszem azokra az időkre, amikor ketten ettetek egy darab zsíros kenyeret — próbáltam felidézni az elmúlt korok hangulatát —, s arra is, amikor a bátyáddal négykezest játszottatok, mert csak egy gitárotok volt.

— Változik a struktúra — mondta Hammond Ráspoly. — Huncutka Helén, — ha még emlékszel rá, ő volt a Zoknirágó énekesnője —, például Kossuth-díjat kapott, pedig a nyolc általánosa is csak úgy van meg, ha az ember szemet huny fölötte.

Hammond Ráspoly a hatvanas évek első felében tűnt fel. Leérettségizett, megtanult három akkordot a gitáron. Szövegei egyszerűek, ám ennek ellenére érthetőek voltak. Hatalmas megütközést keltett „A pénz nem boldogít, hogyan lehetnék boldog itt?" című dalával.

— Olvastam egy könyvet a mobilitásról — mondta. — A társadalom változásainak objektív folyamatai perspektivikusan determinálják a kompetens individuumok disszonáns kognitiváit.

— Értem — szólaltam meg rövid hallgatás után. — De azért mégis. Valami csak történt?

Hammond Ráspoly a homlokát ráncolta. Rászóltam, hogy így még öregebbnek tűnik, de csak legyintett.

— Ez még semmi — mondta rezignáltan. — Itt van például Rém Róbert, aki annak idején a Boxer Mixer-ben játszott. Két diplomája van és páratlan években a vendéglátóiparban keresi meg családjának anyagi jólétét, páros években pedig mint kiközösített rockzenész váltja aprópénzre, amit az előző évben halálra keresett.

— És te? Te, Hammond Ráspoly? — szegeztem neki a kérdést, hátha előbukkan az ember. — És te?

— Valóban — mondta és lenyelte a könnyeit amelyekkel idáig küszködött. — Mi megalkottunk egy műfajt, amit az idősebbek nem szerettek, de most már szeretjük. Néha alig merek a saját szemembe nézni. Tizenkét kilót híztam az utóbbi hat évben, s régi barátaimat legföljebb, ha a televízióban látom.

Lassan két órája beszélgetünk a könnyűzene egykori jelenéről és jövendő múltjáról. Tavasz volt és várható időjárás. Kinéztem az ablakon, szemben egy miniszter lakott.

— Szép itt nálatok — jegyeztem meg. — Gondoltad volna húsz évvel ezelőtt, amikor elkezdtél lázadni, hogy végül mindent megszerzel, amit akarsz?

Rámnézett azzal a hammondráspoly-i mosollyal, amelyért egy emberöltővel ezelőtt még megőrültek a fiatalkorúak. Egy páncélszekrényből elővette régi, kopott gitárját.

— Játsszak neked valamit? — kérdezte.

Történelmi pillanat közeledtét éreztem.

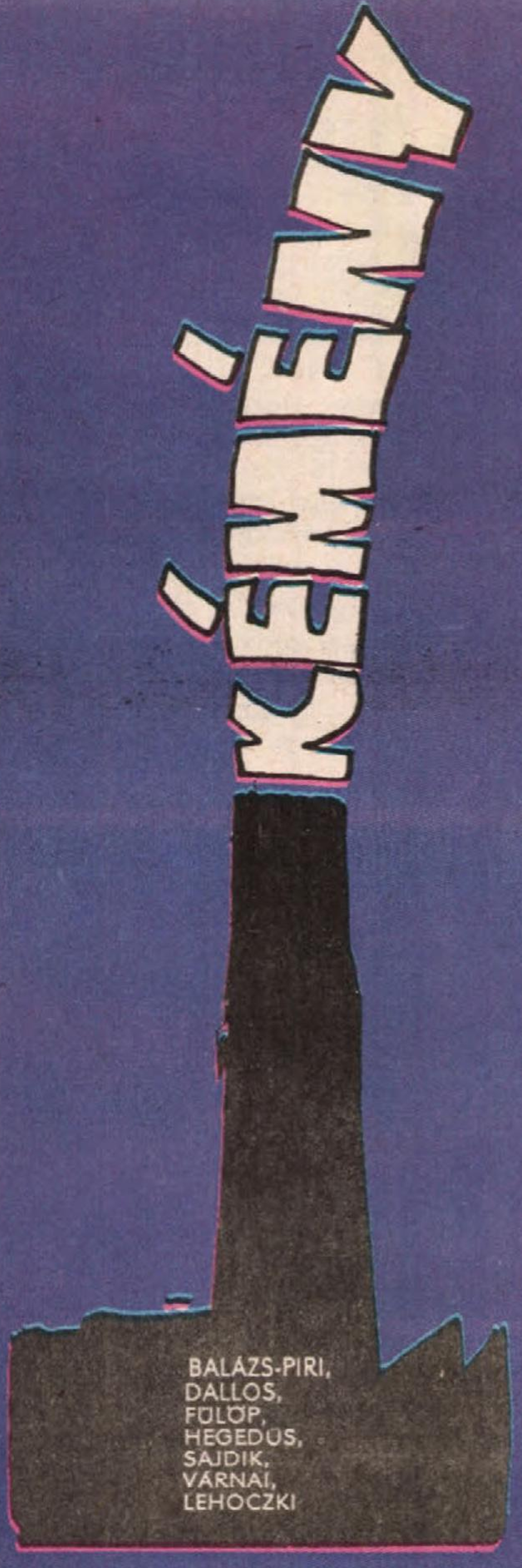
— Tudsz?

— Már nem — mondta Hammond Ráspoly és megsimogatta a kutyája fejét. — De ez most nem érdekes — tette hozzá szomorúan. — Jövő héten veszek egy lovat és befestem zöldre.

Másnap láttam egy műsorát a televízióban. Bőrnadrág volt rajta és vállig ért a haja. Arról énekelt, hogy a pénz nem boldogít, s milyen kár, hogy a felnőttek nem akarják megérteni, ha valaki közel húsz éve egyfolytában újat akar.

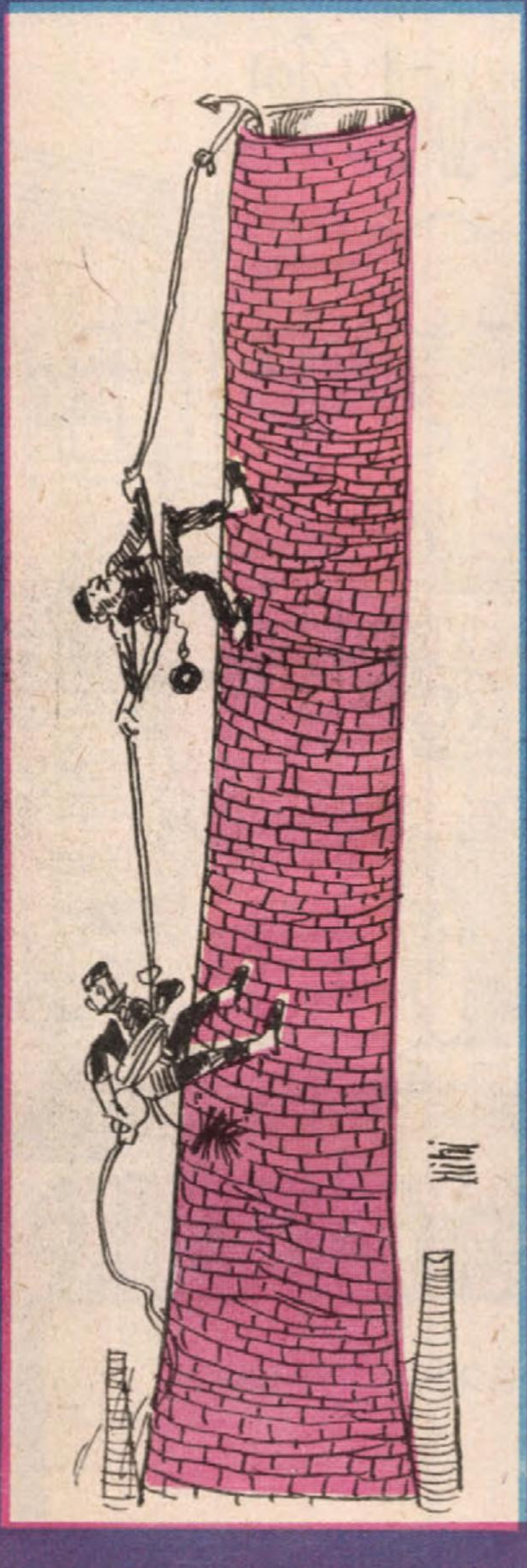
Föld S. Péter

KÉMÉNY
BALÁZS-PIRI,
DALLOS,
FÜLÖP,
HEGEDÜS,
SAJDIK,
VÁRNAI,
LEHOCZKI

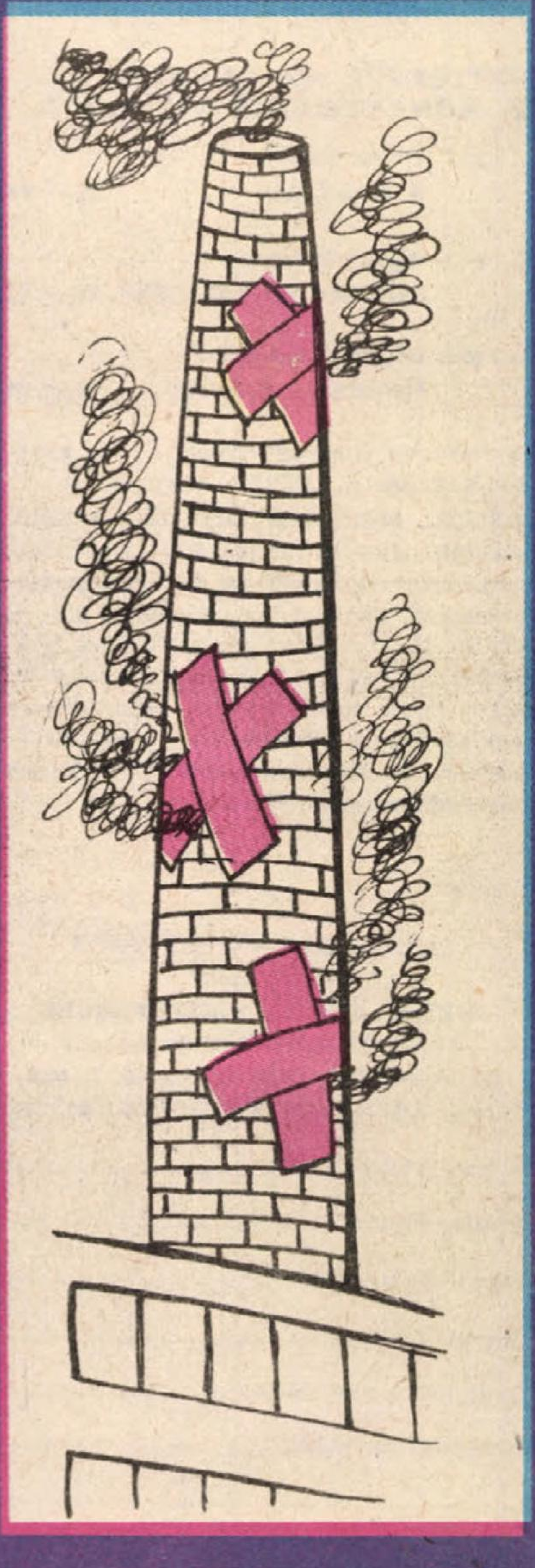

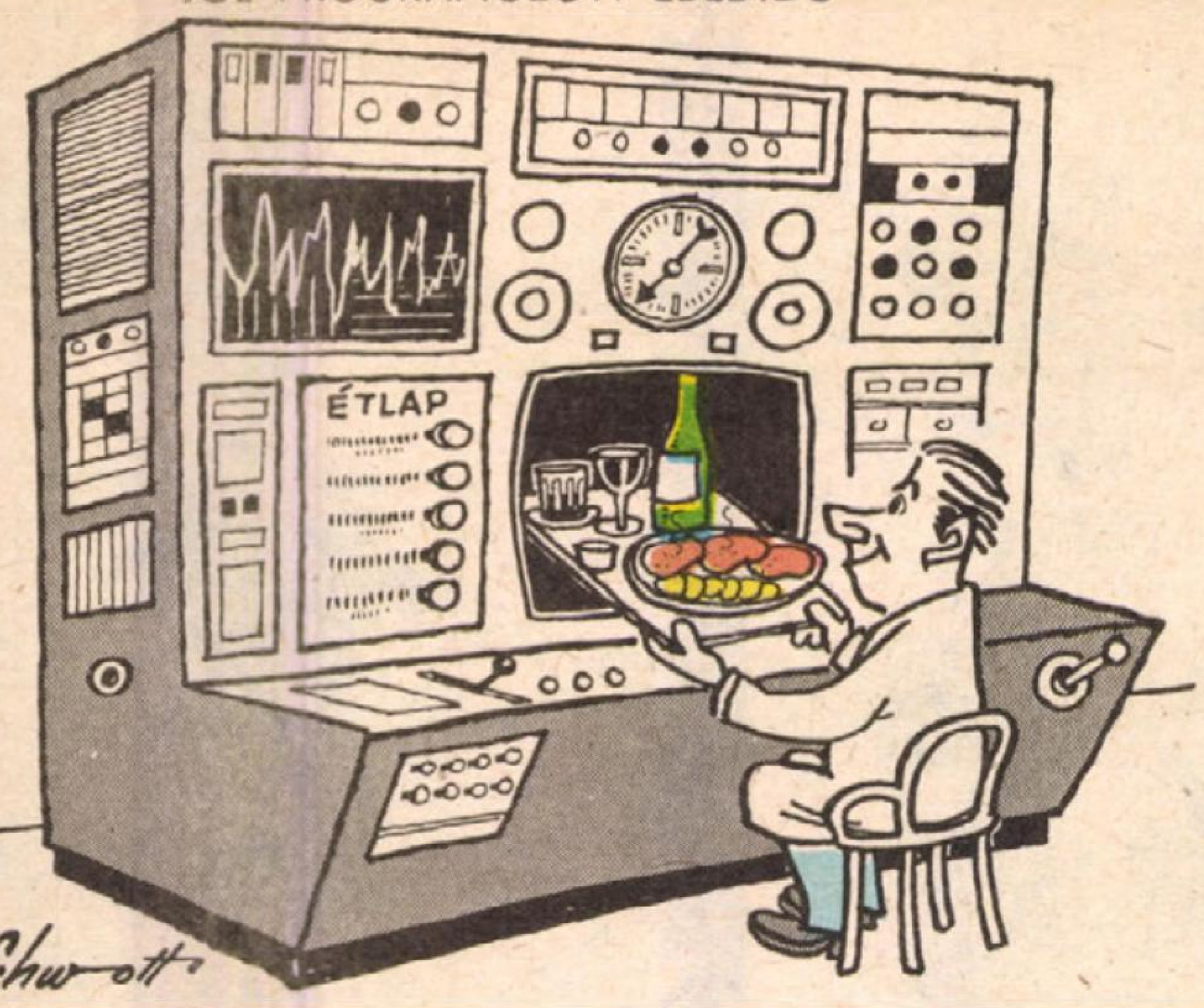

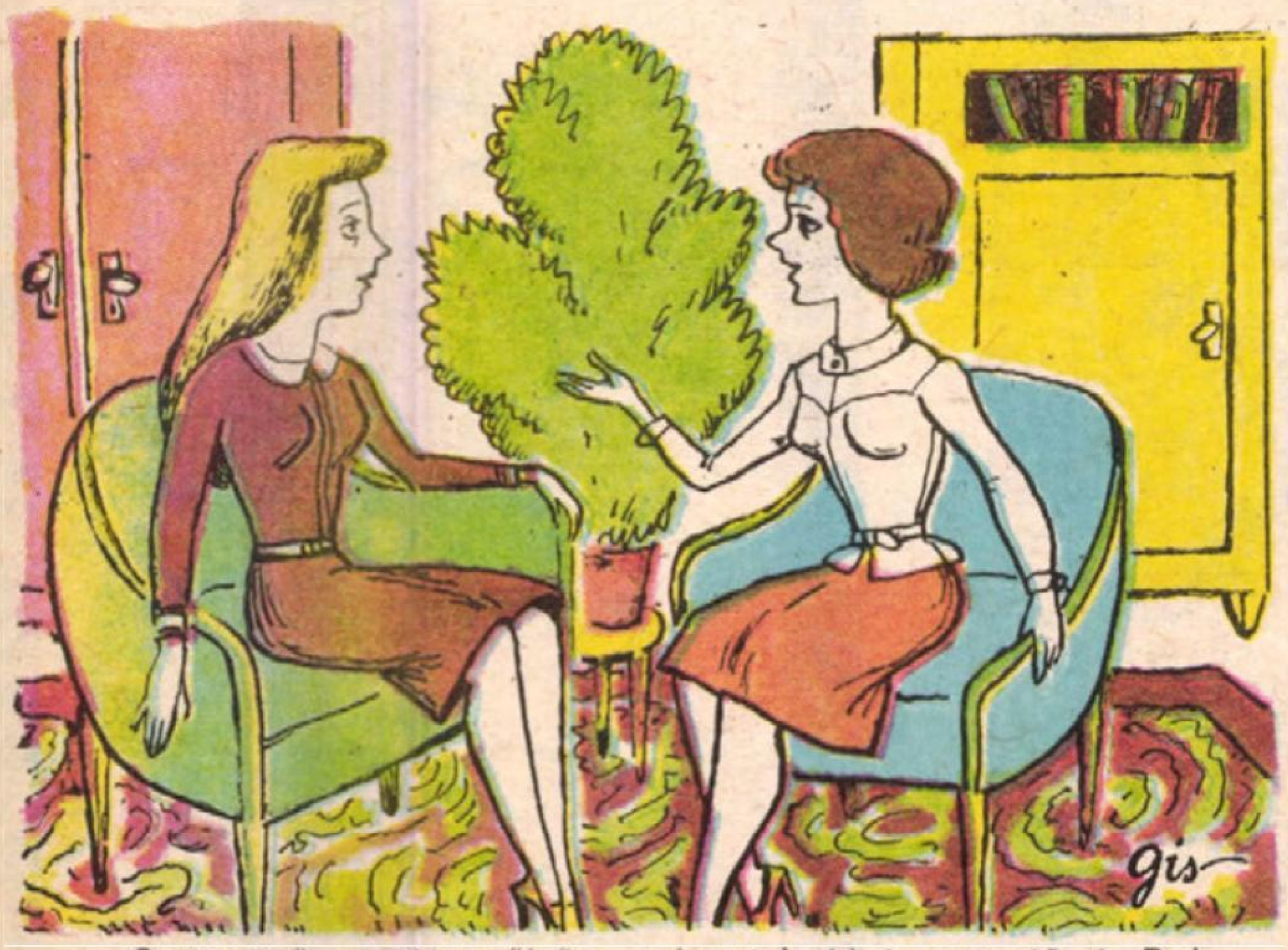

JÓL PROGRAMOZOTT EBÉDIDŐ

– Gyönyörű az új műbőr szoknyád. Hol vetted? A Belvárosban?
– Dehogy. Budapest–Nagykanizsa gyors, bőrülés.

SZÓSZÖCSKÉK

Tessék elképzelni az alábbi reklámot: délceg fiatal sportoló áll a győzelmi emelvény legfelső fokán, boldogan integet, majd jókedvűen fölhajt egy pohár Márkát, mire tekintete elhomályosul, lába megroggyan, s végül az egész ember aléltan roskad a salakra. A képsor alatt lelkes szöveg: *„Egy pohár Márka feldobja!”*

Képtelenség? Más országban talán az volna. De nem minálunk. Itt van, teszem azt, egy nem csupán elképzelt tévéhirdetés szövege: *„A fiatalság derűjét megőrizni könyvvel könnyebb!”* No már most lássuk, miféle képsor kíséri e mondatot. Egy nagymamát látunk, amint elkámpicsorodó képpel lerakja a regényt, melyet olvas, és sürgősen zsebkendőjéért nyúl, mert a fiatalság derűjének odaadó megőrzése közben keservesen elbőgi magát. Nyilván a strapától.

Szép, megható reklám. Arra int, hogy ha jókedvűek akarunk maradni, ne olvassunk. Ha meg nem, hát *könnyel* könnyebb.

* * *

Sporthíreket hallgatok. Fölfigyelek az alábbi mondatra: *„Jó hírek* érkeztek Jugoszláviából, ahol ökölvívóink versenyeznek: *két versenyzőnk győzött, hárman vereséget szenvedtek.”*

Szó, ami szó, kikaphattak volna mind az öten, ámde nem tették. Mai napság ezek a mi jó híreink a sportban.

* * *

Már megettem a kenyerem javát — mondta az aggastyán. — Ezért most már csak a kalácsom javát tudom megrágni.

* * *

Minden idők egyik legszebb kártyástörténete.

A két bohém éjszaka háromig verte a Fészekben a blattot. Az egyik már mindenét elvesztette, zakójának, sőt nadrágjának gombjait csakúgy beleértve, mint a hózentrágerját, nyakkendőjét és a Fészek Klub tagsági igazolványát. Amikor felálltak az asztal mellől, a vesztes — bal kezével kétségbeesetten fogva omlásnak induló nadrágját — kérlelőn nyújtotta ki a jobbot:

— Öregem, legalább egy százast adj kölcsön, taxira. Tudod, hogy a Szabadság-hegyen lakom.

A másik tagadóan rázta a fejét, s így szólt:

— Gyere velem.

Elballagtak az Akácfa utcába, ahol is a nyertes becsöngetett egy kapun. Az álmos és az ismeretlenek láttán mogorván dörmögő házmesternek fejedelmi gesztussal átnyújtott egy százast, azzal föl a harmadik emeletre. Újabb csöngetés. Hunyorgó, pizsamás cipészmester nyitott ajtót. A nyertes az iménti grandezzával átnyújtott neki két darab százast, s mondá az alábbiakat:

— Most pedig, Braun úr, legyen szíves a barátom mindkét cipősarkát alaposan megvasalni, és mindkét talpat jól körülverni szögekkel. Szegénynek ugyanis még ma éjszaka nagyon-nagyon messzire kell *gyalogolnia.*

* * *

Tegnap láttam valakit: gyűrött ing, ráncos zakó, félrecsúszott nyakkendő, kócos haj.

Úgy nézett ki, mintha skatulyából húzták volna ki.

(timár)

AZ OLVASÓ OLDALA

Leveleshládánkból

Rohamosan közeledik az olimpia. *Dr. Bokor Imre* (Gárdos M. u. 12. — 1032) ezért kérte a III. ker. IKV illetékeseit: javítsák meg lakóházuk

központi antennáját.

Készségesen megígérte az IKV: a nyári olimpiai játékok idejére kifogástalan televíziós vétele lesz a háznak! Új típusú antennát szerelnek fel addig. Egy a baj csupán: ez az ígéret — 1976 tavaszán hangzott el és a montreali olimpiára vonatkozott ... Az ígéret azóta is csak ígéret maradt, nem történt semmi. Remélhetik-e vajon Bokor Imréék, hogy kifogástalan tévévételt biztosító új antennát — legalább a moszkvai olimpia idejére megkapják?

Trapper farmernadrágot

vett a Martinelli téri boltban fiának *Dr. Forintos Györgyné* (Bp., Határőr u. 27/a — 1122). A nadrághoz helyesírási hibáktól sem mentes, stencilezett vevőtájékoztatót mellékeltek, afféle kezelési útmutatót, amelynek különösen az utolsó mondata ijesztő: „A kezelési útmutató betartásával a méretváltozás az első mosás után garantált." Forintosné mégis reménykedik: hátha mosás után sem lesz olyan a nadrág méretváltozása, hogy a fia nem tudja többé hordani.

Férfi szabadidőruhát

vásárolt a váci Senior szaküzletben *Herédi Gáborné* (Vác, Erdős Bernát u. 23. — 2600), 540 forintért. Csak otthon vette észre, hogy a nadrág használhatatlan, az oldalvarrás a térden halad felfelé — miért gyártanak ilyet? — kérdi. Kérdi ugyanakkor azt is, hogy

nagyobb lábast, fazekat

viszont miért nem gyártanak? Előbbiből ma a 4 literes, utóbbiból az 5 literes a legnagyobb. Több gyermekes családoknak ez kevés, kénytelenek egyszerre több lábasban, fazékban főzni, több lángon, ami energiapazarlás is.

Az Olimpia

nevű édességdoboz árát túl magasnak tartja *Péli Józsefné* (Szilasliget, Kodály Z. u. 59. — 2145). A dobozban levő sportszeletek stb. összára 27 forint, a dobozt mégis 46 forintért árulják, ennyire talán nem drágítja meg a dolgot a papír- és nyomdaköltség? Árakról, pontosabban a takarékosság módozatairól ír *Tarnóczy Szabolcs* is (Bp., Alkotás u. 9. — 1123). Népgazdasági érdek, hirdeti lépten-nyomon a MÉH, a rongy- és papírbegyűjtés. Újabban azonban bálázó munkaerőhiány miatt a bevitt hulladékért a MÉH nem ad vissza cserezsákot, tehát a bevivőnek kell minden esetben dobozt vagy zsákot — szerezni (lopni?), ami csaknem drágább, mint a hulladék.

100 db papírzsebkendő

helyett — *Isoláné Túróczi Rozália* (Bp., Lemberg u. 45. — 1171) nem volt rest megszámolni — most már rendszerint csak 80, 79 vagy 78 van a lezárt csomagban. Felemelt ára most mír 18 Ft. Ha ebből 20 db hiányzik, az 3,60 Ft-os hiány, így már nem 18, de 21,60 Ft az ára „száz" papírzsebkendőnek.

A CÍMZETT VÁLASZOL

BUSZOK ÜRESEN ÉS TELE
(Ludas, 2. sz.)

A menetrend módosítása Budaliget autóbusz-közlekedésének rendszertelenségét, az önálló útszakasz utasainak jogos elégedetlenségét vonná maga után. Az 57-es és 157-es autóbuszok menetrendjének összehangolását nem valósíthatjuk meg.

Sáfrán Andrásné
BKV Panasziroda vezetője

FÉREG A DIÓBAN
(Ludas, 3. sz.)

A cikkíró észrevétele a Móricz Zsigmond körtér dec. 30-i napilap ellátására vonatkozólag jogos. A kérdéses napra a keresletnek megfelelő példányszámot előre meghatározni, minthogy ez naptár szerint vasárnap, de szombati munkarend volt, rendkívül nehéz feladat volt. Így fordulhatott elő a keresletnél kevesebb kínálat.

Dr. Kertész Pál
Budapesti Postaigazgatóság

220 KM=13 ÓRA 30 PERC
(Ludas, 4. sz.)

A Volán jelenleg érvényes menetrendjében egyértelműen fel van tüntetve, hogy a Celldömölkről 17,30-kor induló vonattal 21.15-kor érkezhetett volna olvasójuk Budapestre. A MÁV-menetrendek összeállításánál az utazási igények maximális kielégítésére törekszünk, tapasztalataink alapján az utasok általában nem igénylik a 22 óra utáni célállomásokra érkező személyszállító vonatok beállítását.

Gittinger Tibor
KPM Vasúti Főosztály

JÓ KÖNYVEK, ROSSZ KÖNYVEK

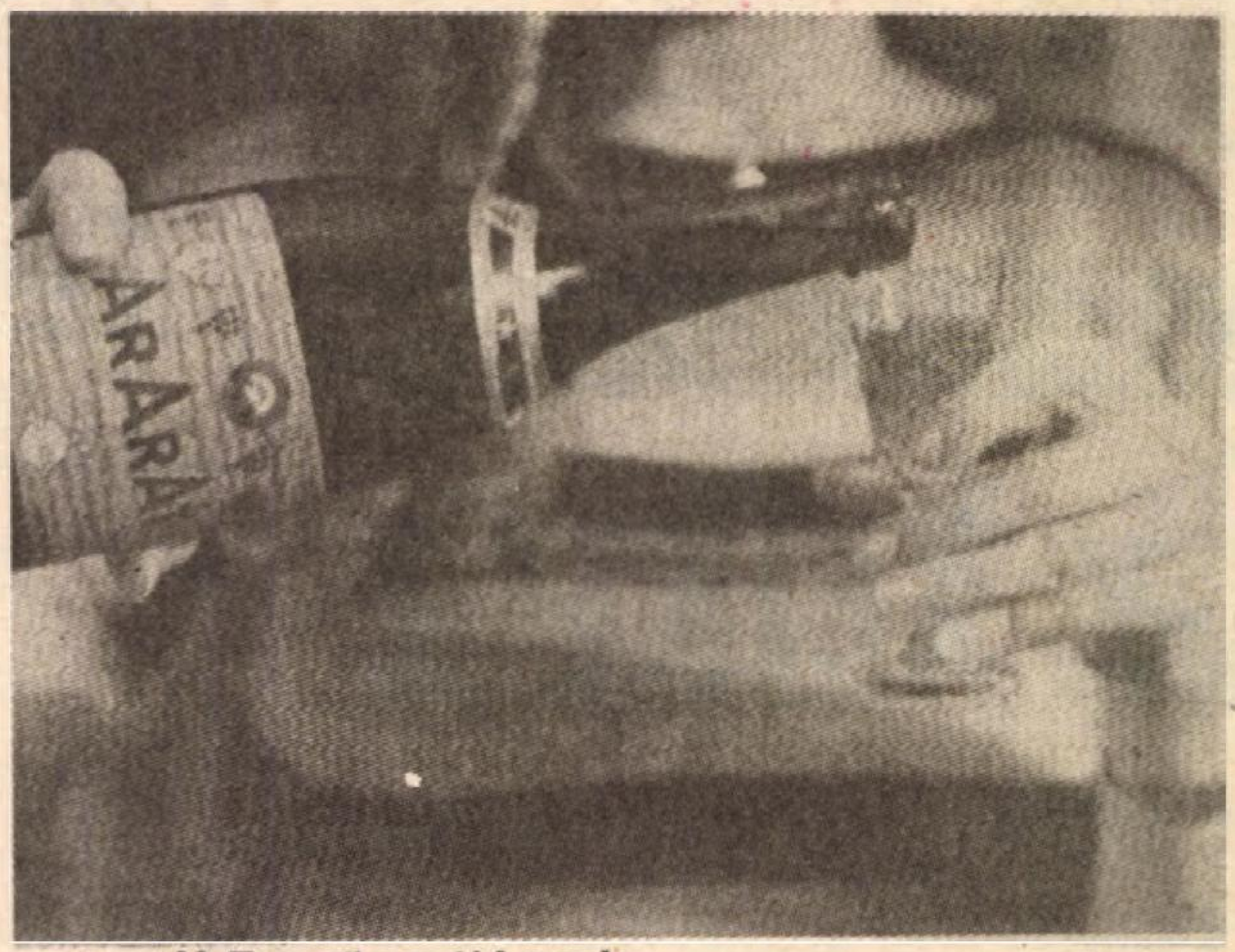
A Ludas Matyiban olvastam az Állami Könyvterjesztő Vállalat Bp., Lenin körúti, Erkel nevű könyvesboltjának hirdetését, annak alapján megrendeltem a Világirodalom Remekei sorozatot egy példányban. Tavaly októberban kaptam meg az első szállítmányt, Heinrich Mann IV. Henrik című regényét, négy kötetben, 114 forintért. A sorozatban ezt a művet megelőző három kötet egyikét sem kaptam meg. Gondoltam: majd utólag. De nem: a novemberben érkezett újabb könyvcsomag — ismét H. Mann IV. Henrikjének 4 kötetét tartalmazta. Ám sem hiányos, sem duplapéldányos sorozatot nem kívánok könyvespolcomra helyezni, ezért mind a 8 könyvet becsomagoltam és visszaküldtem az Erkel könyvesbolt címére. Egyúttal közöltem, hogy a megrendeléstől elállok és kértem vissza az addig befizetett pénzem, 254 forintot. Az Erkel bolttól elment ugyanis a kedvem — a könyvektől nem, ezért a sorozatot az üzemi könyvterjesztőnél rendeltem meg. Igazam volt: azóta már mind a 9 eddig megjelent kötetet megkaptam tőle.

Hát az Erkel? Decemberben küldött 114 forintot, azóta semmit. Azt jelenti ez, hogy az állami támogatás mellett könyveseinknek — a könyvkiadóknak, a könyvkereskedőknek, a könyvnyomdáknak — most már a lakosság, az olvasók dotációjára is szükség van? S az én 140 forintomat dotáció címén az Erkel könyvesbolt mindjárt magánál is tartotta? Ha így van, küldjön egy csekket, kitöltöm: hajlandó vagyok még 200 forintot felajánlani a könyvnyomtatás, a könyvés szakma céljaira.

Mert nagyon szeretem a jó könyveket. A rosszul vezetett üzleti könyveket — annál kevésbé.

Sághegyi Péter
Baja, Ortutay u. 11. 6500

TÜCSÖK és BOGÁR

„Ah Tamar" egy új konyak, ami a hű szerelemről kapta nevét, ez teszi teljessé az örmény konyakgyártás kollekcióját.

A konyak neve — mint a címkén jól látható — Ararat. Persze hű szerelem után akár Al Ahramnak is olvasható.
(Az Ország-Világban fedezte fel KNL)

karítanak be. Magas a kukorica terméshozama is. Az elmúlt évben rekordtermést értek el, hektáronként 9 millió tonnát. Ebben az évben a hektáronkénti 9,5 millió tonna elérése a cél.

Jó közepes?
(Az Esti Hírlapból nyírta Borsath Éva, gyömörei olvasónk)

Éveken át ontotta a gólokat, a város, a megye kedvence volt. Középcsatárt játszott, a védők tisztelték, a kapusok kerülték a lövéseivel, fejeseivel való találkozást. Egyszer élete nagy pillanata is elérkezett, már

Így aztán nagy kunszt volt ontani.
(A Népsportból ollózta Vértes Ferenc)

Khomeini döntése

A jövőben csak vallási kérdésekben foglal helyet

A többit állva intézi?
(A Szolnok megyei Néplapban fedezte fel Csicsman György, szolnoki olvasónk)

körömkefét, 165 ezer WC-kefét, 18 ezer fürdőkefét és 557 ezer különféle egyéb, kefeszerű terméket (szempillák, cipők és egyebek „kefélésére").

Egyebek?
(A Kisalföld c. lapból ollózta Csaplár Istvánné, győri olvasónk)

nem tudná..?

43. Személyes névmás. 45. Zeneművészeti Főiskola. 47. Indonézia vegyjele.

Megfejtésül beküldendő a vízsz. 1., függ. 1., és 15., vízsz.

Nem tudjuk. Indokémiában mindig gyengék voltunk.
(A CSÉB Élet című lapból ollózta Klinecz József, karancslapujtői olvasónk)

Lassan járó házhelyek

Törvénytudó házhelyek. Figyelembe veszik a sebességkorlátozást.
(A Délmagyarország című lapból merítette Farkas Margit, szegedi olvasónk)

Közel ötvenezer csapat százharminchatezer igazolt játékosát érintik az új MLSZ-vezérkar kidolgozandó tervei, melyek közül egyné-

Majdnem három játékos jut egy csapatra! Tömegsport!
(A Magyarországból ollózta Forisek Gábor, miskolci olvasónk)

ZSÖLLYE

Operaházunk népszerű fiatal karmesterét, Medveczky Ádámot, felkereste egy gimnáziumi diáklap szerkesztőségének küldöttsége. A diákok több kérdést tettek fel, többek közt ezt:

— Miért választotta a karmesteri pályát?

Medveczky kicsit töprengett, aztán így válaszolt:

— Talán azért, mert már gyermekkoromban nagyon szerettem operába és hangversenyekre járni és tapasztalhattam, hogy ha egy előadásra már semmiképpen nem lehet jegyet kapni, mert mind elkelt, akkor a karmester az, aki minden esetben mégis kap... legalább egy állóhelyet!

*

Osztatlan sikert aratott a Nemzeti Színházban Benedek Miklós, Császár Angéla és Szacsvay László „Budapest orfeum" című műsora, melyben dalokban, versekben, jelenetekben idézik fel a század első felét. Kálmán György így gratulált a produkcióhoz:

— Régen szórakoztam ilyen jól! Megjósolom, hogy ez egy háborús siker lesz... Ahányszor csak játszani fogjátok ezt a műsort, a közönség mindig megostromolja a pénztárt!

*

Fred Astaire nyolcvanadik születésnapján jelentette be, hogy nősül. A menyasszony filigrán szőke szépség és mindössze húszéves. Astaire egyik legbensőbb barátja, Gene Kelly, félig tréfásan, félig komolyan odasúgta Astaire-nek:

— Fred, meggondoltad te ezt a dolgot? Nem kis merészség kell az ilyesmihez. Számolj csak utána, ha te 90 éves leszel, a feleséged még mindig csak harminc...

Fred Astaire közbevágott.

— És mi ebben a baj?... Ezek a nők legszebb évei!

Rátonyi Róbert

Egy fiatalasszonytól megkérdezte valaki, mi a véleménye a házaséletről?

— *Nem sok különbséget találok lánykori életem és a mostani között.*

— *Lánykoromban hajnalig vártam, hogy a vőlegényem elmenjen, most hajnalig várok, hogy a férjem hazajöjjön.*

A házaspár veszekszik.

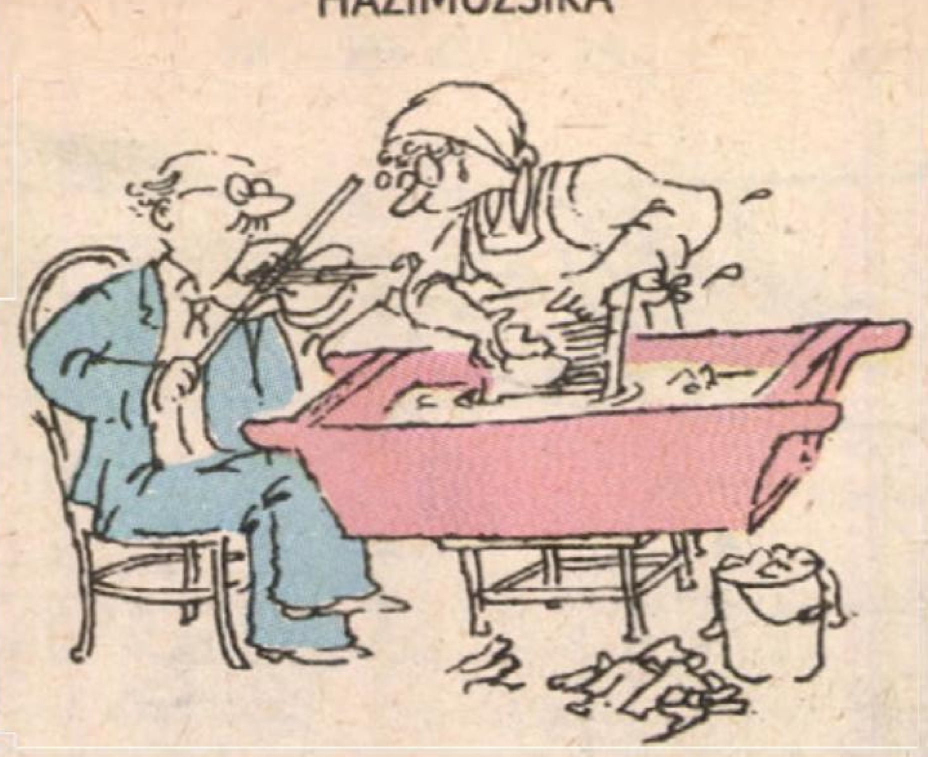
— Egy ilyen ostoba alaknak, mint amilyen te vagy, nálam butább nőt kellett volna feleségül vennie!

— Akartam, de nem találtam!

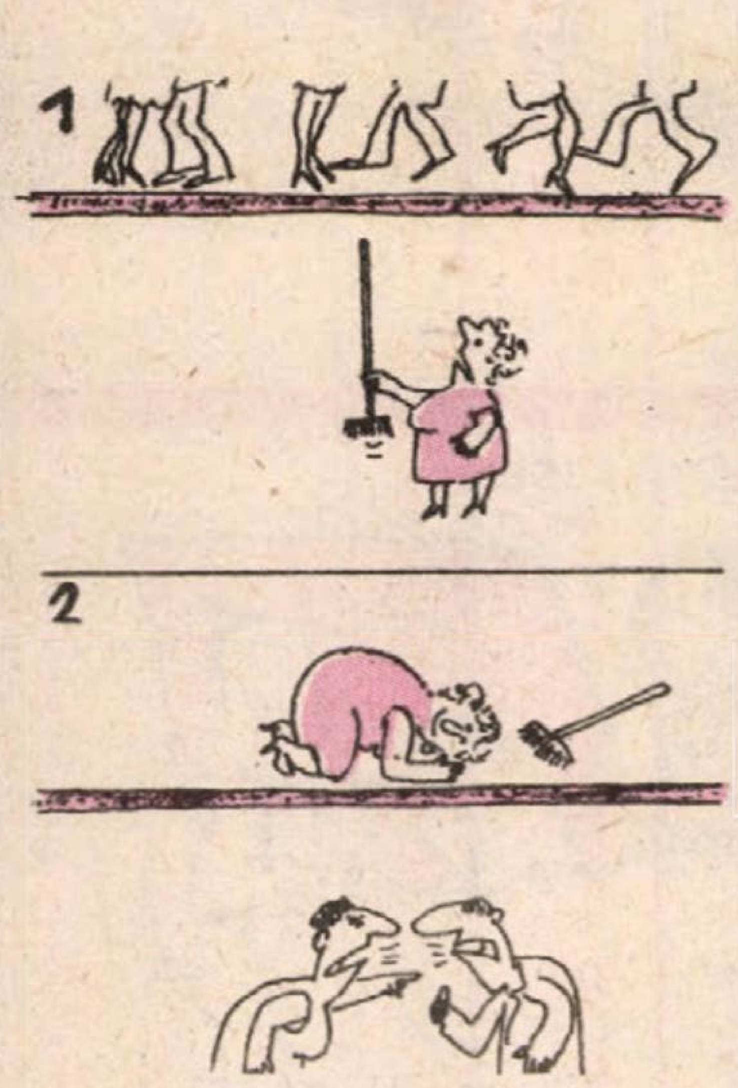
IMPORT HUMOR

HÁZIMUZSIKA

ZAJÁRTALOM

MEGLEPŐ ESET

KATAPULT

– Haszontalan kölyke! Barkácskörbe mentél a hegedűóra helyett!

FUTÓSZALAG

A főnök számon kér

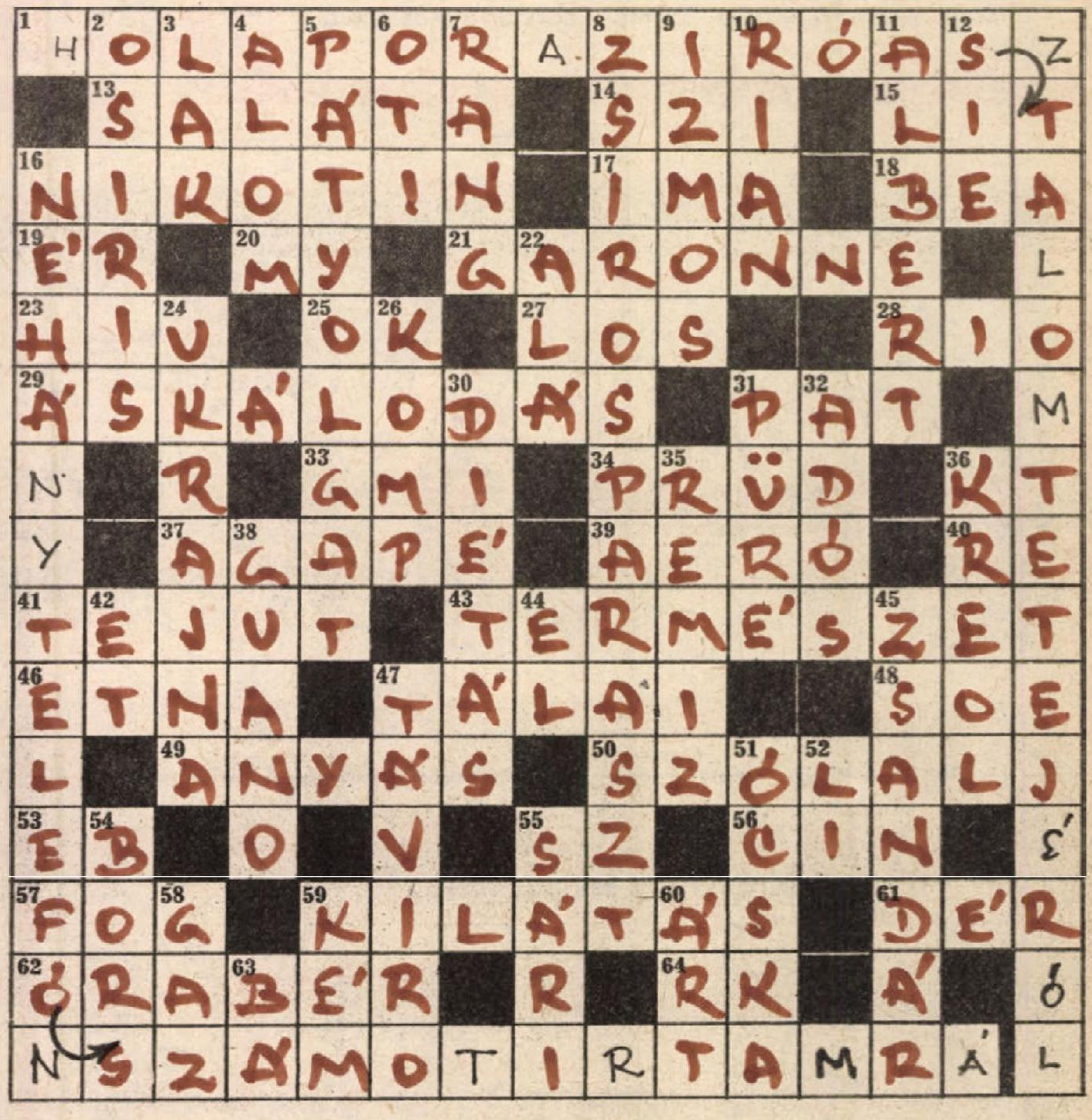
Kapornai idegesen csengeti be a titkárnőjét s ezekkel a szavakkal fordul hozzá: — Vízszintes 1? — Függőleges 16! Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb március 31-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Egészséges növényi eledel
14. Szív
15. A liter háromötöd része(?)
16. Erősen mérgező, de közkedvelt alkaloid
17. Fohász
18. Női név
19. A legkisebb folyóvíz
20. Enyém — angolul
21. Hajózható folyó Franciaországban
23. Kényes a külleméré
25. Valami következik belőle
27. . . . Angeles
28. . . . de Janeiro
29. Rágalmazás, vádaskodás — titokban
31. A patika fele
33. G. M. I.
34. Álszemérmes erkölcscsősz
36. K. T.
37. Az első keresztények szeretetlakomája
39. Budapesti szálloda
40. A dúr-skála második hangja
41. A mi naprendszerünk is beletartozik
43. Minden, ami a világon van — együttvéve
46. Olasz tűzhányó
47. Edényei
48. S. O. E.
49. A mamájához túlzottan vonzódó gyerek
50. . . . meg hát gyönyörű virágom!
53. Négylábú
55. Mássalhangzó
56. Az ón régi neve
57. Szerencsés, akinek 32 van belőle
59. Panoráma
61. A hideg idő egyik tünete
62. Többnyire fizikai munkás járandósága
64. Római katolikus

FÜGGŐLEGES

2. A holtak óegyiptomi istene
3. Kis házikó
4. Állat fekvőhelye
5. Kényeztet, dédelget, ajnároz
6. Az SzTK hajdani elődje
7. Rendfokozat
8. A jómódú gazdák gúnyneve volt egy időben
9. Kisportolt testű
10. A tó jege, amikor meghasad
11. Az első magyar király a Habsburg-házból
12. L-lel a végén: téli sportot űz
22. Igekötő és helyhatározó
24. A Szovjetunió egyik tagállama
26. Vízi jármű
30. Az úgynevezett „kímélő" koszt
31. Pépszerű eledel
32. Tartozik valamivel
35. Villamoskocsi-szín
36. Emberi bőrszín
38. Foszfáttartalmú természetes trágya
42. És — latinul
44. L
45. Kakastollas fejfedőt viselt
47. Morse találmánya
51. Elnyűtt, silány
52. Kínai hosszmérték
54. Fűszer
55. Női név
58. Fölösleges növény
59. Kockázatos mesterséget választott
60. Kárára van
63. Bátya, bácsi népiesen

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest, V., József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft, egy évre 144 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
80.2308/2-13 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: BOLGÁR IMRE
Index: 25 504
ISSN 0134—0611

MÉG SZERENCSE!

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Kedves uram, nem kell sietnie, mert a vonat húsz percet késik.

200—200 forintot nyert:

Bánfi Gyula, Székesfehérvár, Horvát I. u. 2/a. 8000

Hajósi Istvánné, Dorog, Nagy L. u. 22. 2510

Fűrész Erzsébet, Söréd, Rákóczi F. u. 79. 8072

A nyereményeket postán küldjük el.

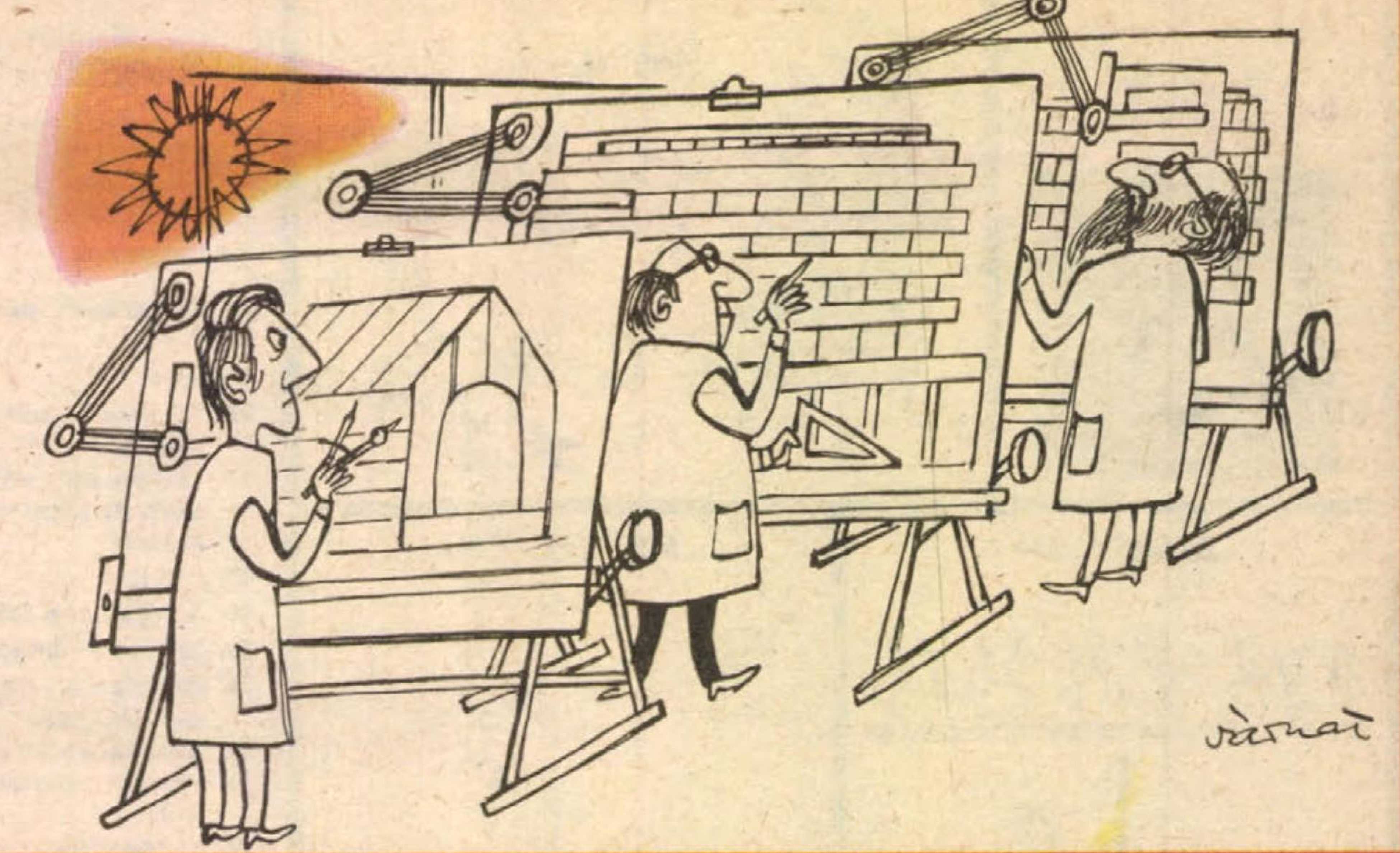
Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

INTELLEKTUÁLIS KRIMI

– Most pedig felteszem Sonntag harmadik kakofóniáját...

AZ ELSŐ FELADAT

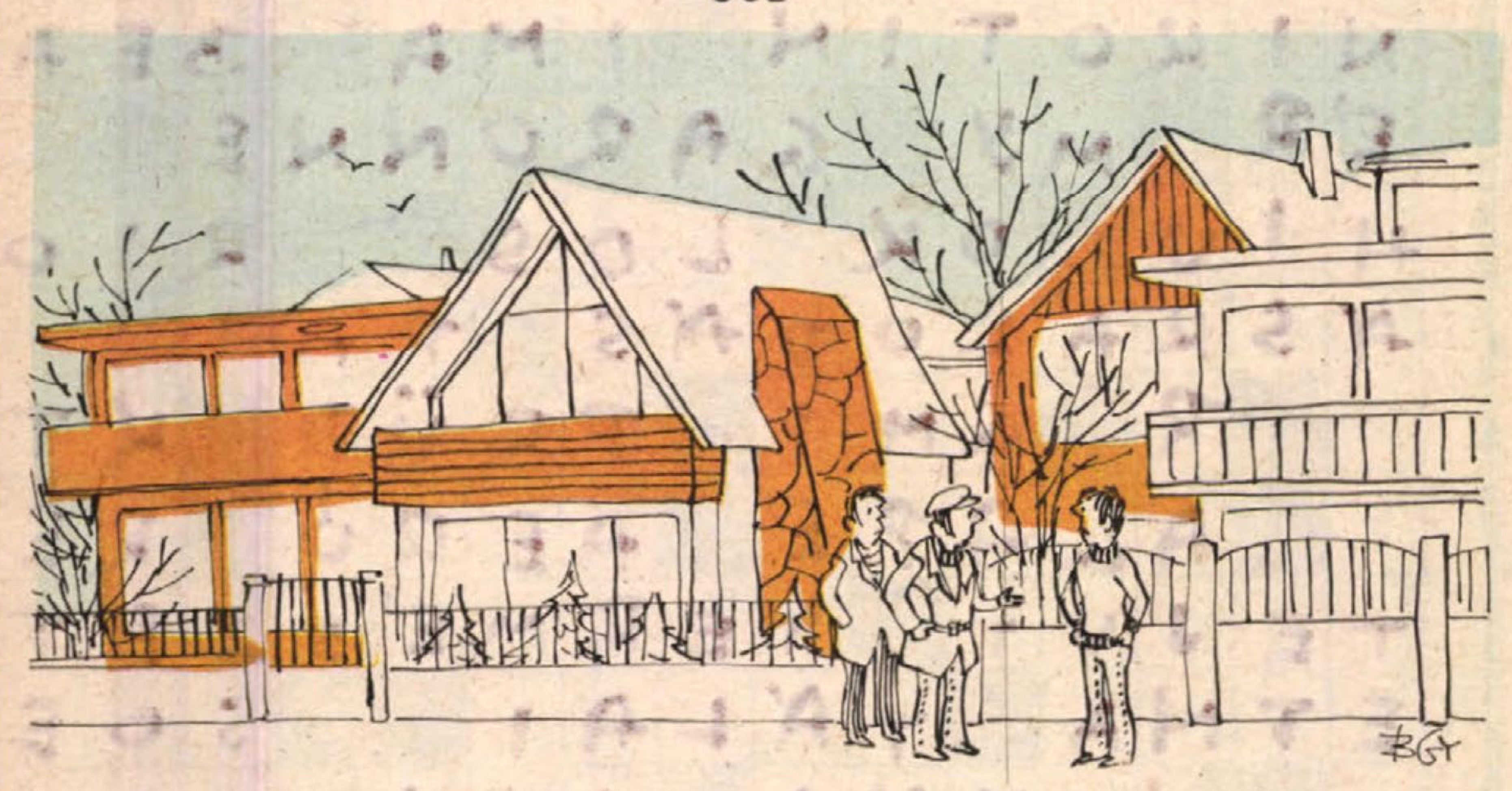

MÉRLEGKÉSZÍTÉS IDEJÉN

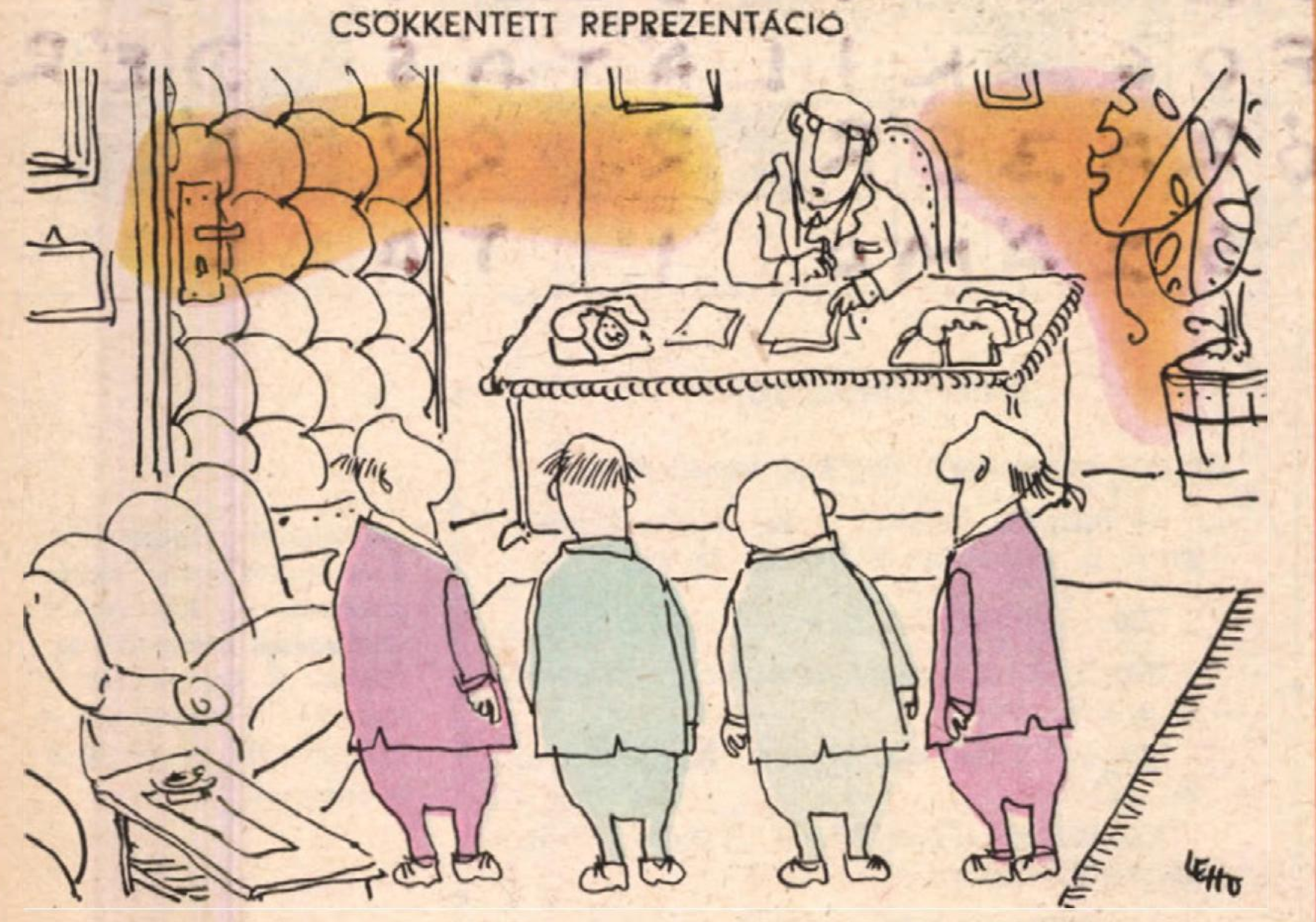
– Ekkora lett a vállalati takaró. Eddig nyújtózkodhatunk.

GÖD

– Ha lenne egy fészek, ahol mi, munkásfiatalok találkozhatnánk...

CSÖKKENTETT REPREZENTÁCIÓ

– Szóval kinek a felesége süti a svéd delegációnak a pogácsát?

UTÁNFUTÓ

